SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, czwartek 8 listopada 1951 r. Nr 266 (474) B — Cena 15 gr

Wielkimi sukcesami produkcyjnymi czczą masy pracujące 34 ROCZNICĘ WIELKIEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ

Niezliczone meldunki, jakie napływają z całego kraju, mówią o wielkich sukcesach produkcyjnych górników, hutników, metalowców, włókniarzy, sukcesach, którymi załogi czczą rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej.

100 tys. robotników Łodzi podjęło zobowiązania

W **Łodzi**, gdzie zobowiązania podjęło ponad 100 tys robotników i pracowników umysłowych różnych zakładów pracy, wartość dodatkowej produkcji i uzyskanych oszczędności przekroczy **40 milionów zł.** Przodują włókniarze, którzy wygospodarowali ponad 21 milionów zł. Metalowcy dali ponadplanową produkcję wartości 3.380 tys. zł, a budowlani 3.328 tys. złotych.

3.410 tys. zł wygospodarowała załoga huty »Kościuszko«

W czasie wszystkich zmian roboczych, w dzień i w nocy trwała przy piecach martenowskich i wielkich piecach huty **„Kościuszko"** uparta walka załóg o ponadplanową produkcję surówki i stali. Stalownicy wytworzyli w październiku **2.890 ton stali ponad plan.** Załoga wielkich pieców, która postanowiła wyprodukować 1.200 ton surówki ponad plan, wyprodukowała **2.119 ton.** Hutnicy **„Kościuszko"** wygospodarowali **3.410 tys. zł, zamiast 2.391 tys.** — do czego się zobowiązali.

Meldunki chłopów

Spośród meldunków wsi wyróżniają się meldunki chłopów z woj. **łódzkiego.** Ponad 600 gromad w tym województwie współzawodniczy o najszybsze odstawienie ziemiopłodów do punktów skupu i o pełną realizację należności finansowych wobec Państwa. Przodują mieszkańcy gm. **Kleszczów,** pow. piotrkowskiego, którzy wykonali już roczny plan sprzedaży zboża w 125 proc., a ziemniaków w 101 proc. Chłopi tej gminy postanowili uregulować w całości należności podatkowe i spłacić raty Pożyczki Narodowej do 10 listopada br.

34 rocznica Wielkiego Października w Moskwie

Uroczyste posiedzenie Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego

6 bm. odbyło się w Moskwie w sali Teatru Wielkiego uroczyste posiedzenie Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęcone obchodowi 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Gmach Teatru Wielkiego jest świątecznie przybrany. Na jego frontonie widnieją portrety **Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina.** Nad gmachem teatru powiewają sztandary 16 Republik Związkowych. Odświętnie udekorowana jest również sala teatru. W głębi sceny, przybranej świeżymi kwiatami, widnieją portrety **Lenina** i **Stalina.** Napisy na wielkich transparentach głoszą **„Niech żyje wódz narodu radzieckiego — wielki Stalin!", „Niech żyje 34 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!".**

Burzliwymi oklaskami powitali uczestnicy posiedzenia — robotnicy przedsiębiorstw stołecznych, uczeni, artyści, żołnierze Armii Radzieckiej—pojawienie się w prezydium kierowników partii bolszewickiej i rządu radzieckiego — **Malenkowa, Berii, Woroszyłowa, Mikojana, Bułganina, Kaganowicza, Andrejewa, Chruszczowa, Szwernika, Susłowa, Ponomarenki i Szkiriatowa.**

Uroczyście rozbrzmiewają dźwięki hymnu Związku Radzieckiego. Jednomyślnie, wśród burzliwych oklasków wybrane zostaje do prezydium honorowego Biuro Polityczne KC WKP(b) z wodzem narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości — **STALINEM** na czele.

Referat z okazji 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej wygłosił zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — Beria.

W atmosferze ogromnego entuzjazmu uchwalono tekst depeszy powitalnej do wodza narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości — **JÓZEFA STALINA.**

Referat zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR

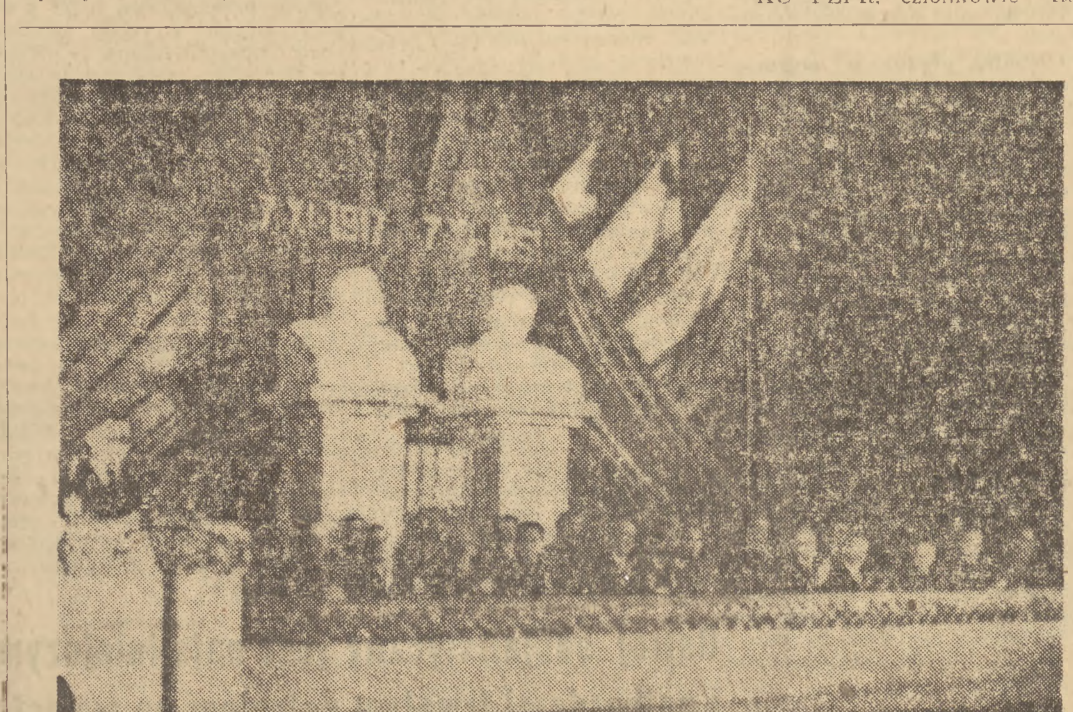
Ł. P. BERII

wygłoszony na uroczystym posiedzeniu Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego i przemówienie wicepremiera

A. ZAWADZKIEGO

na uroczystej akademii w Warszawie

zamieszczamy na str. 2

W dniu 6 bm. odbyła się w Warszawie w Teatrze Polskim Centralna Akademia ku czci 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.
Na zdjęciu: fragment prezydium. Przemawia wicepremier Aleksander Zawadzki.
Foto CAF — Z. Wdowiński

Ku Związkowi Radzieckiemu i Wielkiemu Stalinowi jako ostoi pokoju i suwerenności narodów zwracają się dziś nasze uczucia

Uroczysta akademia w Warszawie w 34 rocznicę Wielkiej Rewolucji

Z inicjatywy Komitetu Centralnego PZPR dnia 6 bm. w Teatrze Polskim w Warszawie odbyła się uroczysta akademia, poświęcona uczczeniu 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Na akademię przybył przewodniczący KC PZPR Prezydent RP Bolesław Bierut, który zajął miejsce w loży honorowej wraz wicepremierami H. Mincem i H. Chełchowskim oraz Szefem Kancelarii Cywilnej — min. Rybickim.

W akademii wzięli udział członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu RP, członkowie KC PZPR, przedstawiciele Wojska Polskiego, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i młodzieżowych, przedstawiciele polskiego świata nauki, kultury i sztuki oraz liczni przodownicy pracy.

Na akademii obecni byli przedstawiciele dyplomatyczni ZSRR, Chin Ludowych, państw demokracji ludowej i NRD oraz przebywający w Polsce członkowie radzieckiej delegacji WOKS.

Akademii przewodniczył członek Biura Politycznego KC PZPR premier **Józef Cyrankiewicz,** obok którego zajęli miejsca za stołem prezydialnym chargé d'affaires ZSRR — **D. I. Zaikin,** marszałek Sejmu Ustawodawczego RP, prezes ZSL **W. Kowalski,** członkowie Biura Politycznego KC PZPR wicepremier **A. Zawadzki,** minister Obrony Narodowej, Marszałek Polski **K. Rokossowski,** min. **J. Berman,** członek Rady Państwa **R. Zambrowski,** członek Rady Państwa **F. Jóźwiak, Z. Nowak** i **E. Ochab,** członkowie KC PZPR **F. Fiedler** i **Z. Modzelewski,** członek Rady Państwa przewodniczący CK SD — **W. Barcikowski,** sekretarz KW PZPR — **W. Wicha** i członek KC PZPR, przewodniczący Prezydium Stołecznej Rady Narodowej — **J. Albrecht.** W prezydium zasiedli również czołowi przedstawiciele organizacji społecznych oraz stołeczni przodownicy pracy.

Akademię zagaił Premier **Józef Cyrankiewicz,** mówiąc m. innymi:

„Naród nasz — budując swoją przyszłość własnymi rękami, wyzwoliwszy się spod ucisku obszarników i kapitalistów, korzystając z pomocy i doświadczeń Pierwszego Kraju Socjalizmu — widzi jasno, że sztandar socjalistycznej Rewolucji Październikowej jest symbolem suwerenności narodów i bezpieczeństwa przed imperialistyczną agresją, symbolem pokoju i szczęśliwej przyszłości.

Dlatego to w 34 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej naród nasz budujący swoją przyszłość pod przewodem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego tow. Bolesława Bieruta — z taką serdecznością zwraca swe uczucia ku Pierwszemu Krajowi Socjalizmu, ostoi pokoju i suwerenności narodów, Związkowi Radzieckiemu, ku Człowiekowi, którego imię jest symbolem nowej epoki, ku wodzowi obozu pokoju — Wielkiemu Przyjacielowi narodu polskiego — Towarzyszowi JÓZEFOWI STALINOWI".

Słowa Premiera Cyrankiewicza wywołują długotrwały entuzjazm.

Następnie przemawiał członek Biura Politycznego KC PZPR wicepremier **A. Zawadzki.**

Serdecznymi, długotrwałymi oklaskami przyjmują uczestnicy akademii wstępującego na trybunę chargé d'affaires ZSRR **D. I. Zaikina.**

Zrywa się nowa fala entuzjazmu, gdy na trybunę wstępuje przewodniczący rady zakładowej **FSO na Żeraniu — Daberko** i melduje, że dnia 6 bm. o godz. 14 opuścił taśmę pierwszy samochód osobowy M-20 „Warszawa".

„Dzięki bezcennej pomocy — mówi m. in. Daberko — **z którą przyszedł nam Związek Radziecki — konstruktorzy, inżynierowie i technicy radzieccy, dzięki wielkiej ofiarności i wysiłkom patriotycznej i świadomej swych zadań załogi — zobowiązania nasze wykonaliśmy".**

Długo nie milkną owacje.

Orkiestra gra Międzynarodówkę, której słowa podchwytują wszyscy zebrani.

W części artystycznej akademii wzięli udział znakomici artyści radzieccy, bawiący w Polsce, czołowi artyści scen polskich oraz orkiestra Filharmonii Warszawskiej.

W OPARCIU O POMOC I PRZYKŁAD ZSRR

6 bm. ruszyły: Fabryka Samochodów Osobowych na Żeraniu i kombinat włókienniczy w Piotrkowie

7 bm. - Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie i potężne urządzenia przeładunkowe w porcie szczecińskim

Od specjalnych wysłanników „Sztandaru Młodych"

Z taśmy fabryki na Żeraniu zjechały pierwsze samochody. Robotnicy Piotrkowa oddali do użytku najnowocześniejszą fabrykę włókienniczą. Nowouruchomiony taśmowiec i wywrotnice w porcie szczecińskim gotowe są do przeładunku węgla w niespotykanych dotąd w Polsce ilościach.

34 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej masy pracujące Polski uczciły oddaniem do użytku nowych, wielkich inwestycji Planu 6-letniego, ogólnym wzmożeniem wysiłków nad wykonaniem planu 2-go roku naszej Sześciolatki.

Uruchomienie tych inwestycji stało się możliwe dzięki bezinteresownej, braterskiej pomocy Związku Radzieckiego i stanowi jeszcze jedno twórcze osiągnięcie stale wzmacniającej się przyjaźni polsko-radzieckiej.

Toteż w rocznicę dnia, który dał początek nowej erze w dziejach świata, dumny ze swoich osiągnięć naród polski, zwraca się z serdecznymi uczuciami ku Związkowi Radzieckiemu, którego pomoc, przykład i przyjaźń stanowią źródło naszych obecnych i przyszłych zwycięstw.

Pierwsze samochody...

Łopocą flagi na listopadowym wietrze. Grzmi z dziesiątków głośników triumfalna muzyka. Tłok. Śmiech. Głośne rozmowy. Radość. Pierwsza w Polsce Fabryka Samochodów Osobowych zrealizowała swój Czyn Październikowy. Żerań rozpoczyna produkcję.

Długą aleją przodowników pracy, gdzie z portretów uśmiechają się bohaterowie — twórcy Żerania **Woźniak, Sosnowiec, Rutkowski, ZMP-owiec Kurowski,** idą **przedstawiciele Rządu, Biura Politycznego KC PZPR, ZG ZMP, CRZZ z wicepremierem tow. Mincem, wicepremierem tow. Korzyckim i Marszałkiem Rokossowskim na czele.**

U progu potężnych hal montażowych wita ich w imieniu budowniczych i załogi dyrektor naczelny FSO **tow. Halak:**

...Zobowiązanie załogi dla uczczenia rocznicy Rewolucji Październikowej zostało wykonane. Na 54 dni przed terminem wszystkie hale montażowe kompletnie wyposażone zostają oddane do użytku. **Dziś z taśmy zjada pierwsze samochody marki M-20 „Warszawa".**

Taśma idzie w ruch. Halę spawalniczą opuszczają pierwsze karoserie, minęły lakiernię i tapicernię. Są już w głównej hali montażowej. Popielate nadwozie sunie nad naszymi głowami, mija barwną mapę Polski w Planie 6-letnim, namalowaną na jednej z wielkich szyb. Słońce, które wyjrzało na chwilę zza listopadowych chmur rozpaliło rubinowym światłem wielki punkt na mapie — Żerań! Dalej, wzdłuż całej sali wiszą plansze, które mówią o krótkiej, ale jakże wiele mówiącej historii uruchomionej dziś fabryki. Historia zaczyna się od słów:

...Na pierwszej warszawskiej konferencji PZPR w 1949 roku tow. Bierut powiedział — „Fabryka Samochodów Osobowych na Żeraniu stanie się dumą Warszawy i całej Polski".

Czytamy dalej:

...Zaczęliśmy od niczego. Wydmy nadwiślańskie piaski i kilka ruder.

...Do budowy fabryki stanęła **bohaterska załoga trasy W-Z.**

...Z pomocą przyszedł nam jak zawsze Związek Radziecki. Daleko, w Gorki w zakładach samochodowych im. Mołotowa opracowano dokumentację techniczną naszej fabryki. Rozpoczęto szkolenie naszych fachowców.

...W lipcu 1950 roku uruchomiliśmy tzw. odcinek doświadczalny — zalążek przyszłej fabryki. Wówczas to wyrośli pierwsi przodownicy pracy, brygadziści: **Chruściński, Dzieciak, Wiśniewski.**

...W sierpniu 1950 roku Ministerstwo Przemysłu Samochodowego ZSRR zagwarantowało dostawy najbardziej skomplikowanych i największych maszyn.

...Pracowaliśmy nie obawiając się trudności. W szeregi naszej Partii wstępowali najlepsi. **U boku Partii stał jej pierwszy pomocnik — ZMP. Fabrykę budowała w 80 proc. młodzież.**

...Zwycięsko wykonane zobowiązanie to nasz pierwszy samochód marki M-20 „Warszawa" zmontowany na 54 dni przed terminem. To nasz Czyn Październikowy.

...Przed nami dalsze, wielkie zadanie: wyprodukować w Planie 6-letnim 12.500 samochodów, stać się wielką socjalistyczną fabryką samochodów — gigantem Planu 6-letniego...

Zagrały syreny aut. Pierwsza partia „Warszaw" gotowa. Na próbną jazdę wyjeżdżają witani burzą oklasków, wybitni fachowcy — przyjaciele tow. tow. **Szczerbakow, Dudek, Kiecher, Krzywda.**

Orkiestra gra hymn. W jednej z pustych jeszcze hal zbierają się tłumnie załoga i goście. Przewodniczący Rady Zakładowej **tow. Doberko** wita zebranych. Przemawia dyr. FSO **tow. Halak. Tow. Chruściński** w imieniu załogi dziękuje budowniczym fabryki za ich ofiarną pracę, za wspaniałe hale montażowe, w których młoda załoga będzie biła rekordy norm i zdobywała kwalifikacje.

Serdecznie i ze wzruszeniem gratuluje załodze i budowniczym kierownik ekipy fachowców radzieckich **tow. Czumakow.** Nie milkną brawa. S t a l i n — B i e r u t skandują zebrani. **Żerań to żywy symbol przyjaźni bratnich narodów Polski i ZSRR. Całkowity montaż samochodów „Warszawa", który dziś rozpoczęliśmy wykonujemy na razie dopóki nie zbudujemy dalszych działów fabryki z części nadsyłanych nam przez przyjaciół z Kraju Rad. „Warszawy" to siostry „Pobied".**

Na mównicę wchodzi minister **Tokarski.**

Po jego przemówieniu przewodniczący Rady Zakładowej odczytuje tekst meldunku, który załoga przesyła Pierwszemu Obywatelowi Rzeczypospolitej Tow BIERUTOWI:

Załoga Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu z dumą i radością melduje Ci, Obywatelu Prezydencie, że w dniu dzisiejszym wykonała podjęte zobowiązania na cześć 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, uruchomiając pierwszą halę montażową FSO na 55 dni przed terminem, przewidzianym w Planie Państwowym.

Dziś o godz. 14 opuścił taśmę pierwszy samochód osobowy marki M 20 „Warszawa".

Natchnieniem w naszej pracy były słowa wypowiedziane przez Ciebie, Obywatelu Prezydencie, na pierwszej konferencji PZPR w Warszawie w 1949 r., gdzie mówiąc o wielu potężnych zakładach pracy, jakie powstaną w Warszawie w ramach Planu 6-letniego zapowiedziałeś budowę Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu, która „stanie się dumą Warszawy pracującej i całej Polski".

Załogi FSO i przedsiębiorstw budowlano-montażowych przepojone głębokim patriotyzmem, z zapałem przystąpiły do pracy dla wykonania tej wielkiej budowli socjalizmu w Planie 6-letnim.

Pierwszy etap naszych zadań wykonaliśmy nie szczędząc wysiłków.

Osiągnięcie tego wyniku zawdzięczamy w pierwszym rzędzie braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, terminowym dostawom sprzętu i części z ZSRR oraz pomocy inżynierów i techników radzieckich, którzy służyli nam radą, przykładem i swoim wielkim doświadczeniem.

Po tym pierwszym naszym sukcesie uzbrojeni w dotychczasowe doświadczenia przystąpimy z tym większą energią do dalszych prac nad wykończeniem i uruchomieniem pozostałych działów naszej fabryki.

W pracy tej przyświecać nam będzie świadomość, że uruchomienie całej fabryki będzie wielkim wkładem w realizację Planu 6-letniego, w budowę silnej i uprzemysłowionej Polski Socjalistycznej.

90-ciu pracowników FSO otrzymuje wysokie odznaczenia państwowe. **Sztandar Pracy połyskuje na piersiach: dyr. Halaka, Jana Karczewskiego i Stanisława Woźniaka — ślusarzy, Lichtersztejna — kierownika wydziału remontowego i Aleksandra Zbrocha — sekretarza Komitetu Partyjnego.** Pośród odznaczonych Srebrnymi Krzyżami Zasługi jest wielu młodych. M. in. **ZMP-owcy, Władysław Sędziak, który w ostatnim miesiącu wykonał 327 proc. normy, Józef Piechowski, który dał 350 proc., młody dyspozytor Konstanty Świtała...**

Oficjalną część uroczystości zamyka wręczenie proporczyka przechodniego ufundowanego przez jednostkę wojskową.

Chwila przerwy i artyści radzieccy rozpoczynają koncert. **Po nieprzespanych nocach, po wielu ciężkich, trudnych dniach nieustępliwej walki z trudnościami załoga odpoczywa. Odpoczywa przed dalszą wytężoną pracą.** **E. WACOWSKA**

Gigant piotrkowski rozpoczął produkcję

6 listopada. Dzień wielkiego święta w Piotrkowskim Kombinacie. Na udekorowanym placu zebrały się tłumy robotników Kombinatu, robotników innych fabryk Piotrkowa, chłopów z okolicznych wsi oraz uczniów.

Przybył z Warszawy minister Przemysłu Lekkiego tow **Stawiński** i wicemin. **Grzymek,** przybyli przedstawiciele Partii, władz, związków zawodowych i organizacji społecznych.

Na trybunę wchodzi dyr **Markowicz,** melduje o przedterminowym oddaniu fabryki do użytku. Opowiada, jak dzięki ofiarności polskich robotników, dzięki pomocy Związku Radzieckiego **powstała w Polsce nowa fabryka włókiennicza na dwa miesiące przed terminem, fabryka, jakiej jeszcze w Polsce nie było.**

Fabryka czy pałac?

Fabryka, socjalistyczna fabryka. Parkiet — zamiast kamiennej pełnej wybojów posadzki światła jarzeniowe zamiast suchotniczych żarówek; z murów nie pełznie chłód — piano beton — materiał cudownie lekki, świetny izolator chroni przed kaprysami pogody. No i maszyny chodzące delikatnie, poruszane elektrycznym sercem.

Po przemówieniu dyr. **Markowicza** zabierają głos ludzie z załogi. A więc Helena **Adamus.** Jest to jedna z tych kobiet, które rozpoczęły pracę od zwykłego czyszczenia maszyn — dziś są wykwalifikowanymi robotnicami. Po koleżance Adamus robotnicy składają meldunki o wykonaniu zobowiązań Październikowych. **Budowlani zaoszczędzili 218.360 złotych, instalatorzy — 4.736 roboczogodzin, elektrotechnicy — 1426 roboczogodzin, przy robotach klimatyzacyjnych zaoszczędzono — 9.058 roboczogodzin.**

Następuje uroczysta chwila. Inż. Szydłowski w imieniu załogi Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego, przekazuje zakończoną przed terminem budowę, min. Przemysłu Lekkiego tow. Stawińskiemu.

Teraz mówi min. **Stawiński. Podkreśla on w swoim przemówieniu, że u podstaw naszych osiągnięć leży braterska pomoc Związku Radzieckiego.** Rozumieją to robotnicy. Gdy minister wznosi okrzyk na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej, na cześć tow. **STALINA** i tow. **Bieruta,** przez plac przebiega grzmot okrzyków i oklasków. Serdeczne oklaski witają kierownika ekipy radzieckiej, pełnomocnika Ministerstwa Przemysłu Lekkiego ZSRR inż. **Biełosapko.** Dzięki serdecznej, braterskiej pomocy tej ekipy — taki wspaniały, taki piękny jest kombinat piotrkowski. Przewodnicząca Rady Zakładowej **Timowa** wręcza mu wiązankę kwiatów.

JERZY ZIELEŃSKI

Zwycięstwo załogi „Lublina"

7 X. rozpoczęła produkcję Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie. Oto wrażenia naszego wysłannika z ostatniej chwili przed uruchomieniem taśmy montażowej.

Już tylko godziny dzielą nas od uruchomienia ogromnej hali montażowej w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie. Wszędzie wre gorączkowa praca. Robotnicy porządkują teren, ZMP-owcy dekorują fabrykę flagami, transparentami i portretami. W hali ukończono ostatnie próby. Taśma montażowa zdała egzamin celująco. Wysoko pod stropem robotnicy po raz ostatni kontrolują wykonanie roboty. Rzędem stoją lśniące nowe maszyny, które otrzymaliśmy ze Związku Radzieckiego. Wzdłuż taśmy na specjalnych stokach leżą poszczególne części samochodów.

Główną taśmę obsługuje brygada młodzieżowa kol. **Władysława Mroczkowskiego.** Młodzi chłopcy i dziewczęta przeszkoleni na dwutygodniowym kursie montażowym zdawać tutaj będą swój prawdziwy egzamin. Wszystkie twarze są radośnie uśmiechnięte. Zdążyli na czas. Zobowiązania podjęte dla uczczenia 34 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej zostały wykonane.

Brygadzista kol. Mroczkowski z dumą mówi o fabryce

„Za kilka godzin rozpoczynamy produkcję. Już za kilka godzin pierwszy samochód ciężarowy marki „Lublin — 51" o numerze fabrycznym „000001 — P" opuści fabrykę. **Ruszy taśma i bez przerwy schodzić z niej będą mocne, nowoczesne samochody ciężarowe — jeszcze jeden rezultat twórczej pracy polskiego robotnika, jeszcze jeden przejaw wszechstronnej pomocy udzielanej nam przez Związek Radziecki".** **A. MOSZ**

W Szczecinie...

W porcie szczecińskim przy Nadbrzeżu Bytomskim pośpiesznie wykańcza się pracę **przy budowie jednego z największych w świecie taśmowców i dwóch wywrotnic do przeładunku węgla na statki.**

Sam taśmowiec (inaczej transporter) obsługiwany zaledwie przez 9 ludzi zdolny jest do załadowania w ciągu 8 godzin 6.000 ton węgla na statek.

Podobną ilość węgla mogą ładować obie wywrotnice.

Dla porównania olbrzymiej wydajności transportera i wywrotnic warto pamiętać, że zwykły 10-tonowy dźwig portowy obsługiwany przez 10 trymerów w przeciągu 8 godzin ładuje zaledwie 400 ton węgla.

Fakt, że prace nad uruchomieniem taśmowca i wywrotnic dobiegają końca jest zasługą nie tylko tych robotników, którzy bezpośrednio tu w Szczecinie pracują nad uruchomieniem nowych urządzeń przeładunkowych. Załogi 28 fabryk, gdzie wyrabiane były materiały potrzebne do zbudowania transportera i wywrotnic, dla uczczenia rocznicy Wielkiego Października znacznie przyśpieszyły wykonanie zamówionych materiałów budowlanych.

M. in. załoga zakładów urządzeń technicznych zamiast na 20 listopada, jak przewidywał plan — już na 25 października wyprodukowała wszystkie części do tzw. „konia elektrycznego" — jednego z głównych mechanizmów transportera węglowego.

Dziś — gdy dzieło dobiega końca, wielka radość rozpiera piersi budowniczych. Radość ogarnia dziś brygadzistę brygady ciesielskiej **Maksymiliana Agofonowa,** którego brygada osiąga 330 procent normy. Cieszy się z wyników swoich wysiłków **Marian Normantowicz** — były pastuch u dziedzica — dziś wykwalifikowany betoniarz, przodujący robotnik.

Budowniczowie transportera i wywrotnic zaprosili na dzień ich uruchomienia czołowych górników z Zagłębia Dąbrowskiego. Przyjechali towarzysze Kazimierz **Kowalski,** rębacz z kopalni „Mortimer", **Krupa** — z kopalni „Czeladź" — obaj odznaczeni orderem Sztandaru Pracy II klasy, przybył Stefan Białut, rębacz z kopalni „Niwka". Popatrzyli na transporter i wywrotnicę i oświadczyli zgodnie, że po powrocie do kopalni opowiedzą towarzyszom o tym co widzieli i zapewnili, że nie będą szczędzić sił, by automaty ładownicze czynne były bez przerwy. **Z. KROGULSKI**

Partia bolszewicka PROWADZI NARÓD RADZIECKI do wielkiego celu – komunizmu

Referat zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Ł. P. Berii w 34 rocznicę Rewolucji Październikowej

6 bm. w gmachu Teatru Wielkiego w Moskwie odbyło się uroczyste posiedzenie Moskiewskiej Rady Delegatów wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych, społecznych i Armii Radzieckiej, poświęcone uczczeniu 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Referat poświęcony 34 rocznicy Rewolucji Październikowej wygłosił zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Ławrentij Pawłowicz Beria.

Podajemy poniżej pełny tekst referatu:

TOWARZYSZE!

Narody Związku Radzieckiego czczą dzisiaj 34 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej, opromienionej geniuszem Lenina, rewolucji, która utorowała ludzkości drogę do nowego, socjalistycznego świata. Każdy rok, przebyty na tej drodze przynosi naszej ojczyźnie nowe sukcesy.

Cała działalność partii bolszewickiej i Rządu Radzieckiego w okresie między 33 i 34 rocznicą Rewolucji Październikowej, jak również w ciągu całego czasu od śmierci Wielkiego **Lenina**, znajdowała się pod mądrym kierownictwem naszego wodza Towarzysza **Stalina**. Towarzysz **Stalin** z genialną wnikliwością orientuje partię i naród w najbardziej skomplikowanych zjawiskach wewnętrznego i międzynarodowego życia i nakreśla perspektywy dalszego rozwoju. **Niewyczerpana energia Towarzysza Stalina w codziennym kierowaniu zarówno wielkimi jak i małymi sprawami, jego umiejętność określania głównych zadań państwa radzieckiego i kierowania wszystkich naszych sił ku ich rozwiązaniu — zapewnią narodom Związku Radzieckiego wielkie zwycięstwa w dziele budownictwa komunizmu.**

Dalszy wzrost i zespolenie sił w obozie socjalizmu i demokracji

Miniony rok 1950 był rokiem zakończenia pierwszej pięciolatki powojennej. Ludzie radzieccy i wszyscy nasi przyjaciele za granicą dowiedzieli się z radością, że **powojenny 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR, o którego realizację naród nasz musiał walczyć w trudnych warunkach zabliźniania ciężkich ran zadanych wojną, został pomyślnie wykonany.** Jest to niewątpliwie nowe wielkie zwycięstwo narodu radzieckiego, dzięki któremu wzrosła jeszcze bardziej potęga naszego państwa socjalistycznego. Sukcesy budownictwa pokojowego doprowadziły do dalszego podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu życia mas pracujących.

W dziedzinie polityki zagranicznej Związek Radziecki prowadził nadal nieustanną walkę o pokój, co podniosło jeszcze wyżej jego autorytet międzynarodowy.

W ciągu ostatniego roku zarysowały się na całym świecie jeszcze ostrzej dwa bieguny — dwa ośrodki ciążenia. Z jednej strony — Związek Radziecki, stojący na czele obozu socjalizmu i demokracji, jako ośrodek ciążenia wszystkich sił postępowych, walczących o zapobieżenie nowej wojnie i o utrwalenie pokoju, o prawo narodów do samodzielnego urządzenia swego życia. Z drugiej strony — Stany Zjednoczone, stojące na czele obozu imperializmu, jako ośrodek ciążenia agresywnych i reakcyjnych sił całego świata, dążących do rozpętania nowej wojny światowej w celu ograbienia i ujarzmienia innych narodów.

W obozie socjalizmu i demokracji miniony rok był rokiem dalszego wzrostu i zespolenia sił, rozwoju ekonomiki i kultury oraz podniesienia stopy życiowej mas pracujących. Narody krajów nowej demokracji, wielki naród chiński, które wydarły swe losy z rąk ciemiężców imperialistycznych, przy braterskiej pomocy narodów Związku Radzieckiego budują radośnie i pewnie nowe życie socjalistyczne.

W obozie imperializmu miniony rok był rokiem nowego zaostrzenia się sprzeczności wewnętrznych i zewnętrznych dalszego pogłębienia ogólnego kryzysu i osłabienia systemu kapitalistycznego, podporządkowania całej ekonomiki zbrodniczym celom przygotowania wojny i bezlitosnego ataku na żywotne interesy mas pracujących.

Dla naszego kraju rok 1951 jest rokiem dalszego rozwoju socjalistycznej ekonomiki i kultury. Robotnicy, kołchoźnicy i inteligencja, zajęci pokojową pracą twórczą dla dobra ojczyzny, walczą z ogromnym entuzjazmem o wykonanie i przekroczenie planów państwowych. Świadczą o tym wymownie ogłaszane w prasie listy patriotyczne do towarzysza **Stalina**, w których pracownicy przemysłu, rolnictwa, transportu i budownictwa donoszą o swych zwycięstwach produkcyjnych i o nowych zobowiązaniach, jakie podjęli w ramach współzawodnictwa socjalistycznego.

Partia bolszewicka daje natchnienie i organizuje nasz naród do bohaterstwa pracy, kieruje jego energią twórczą do jednego celu — zwycięstwa komunizmu. Wielkie idee **Lenina-Stalina** przenikają z dniem każdym głębiej do świadomości szerokich mas ludzi pracy, pomnażając ich siły i oświetlając im drogę walki i zwycięstw. Znajduje to wyraz w świadomym stosunku do pracy, w niewyczerpanej inicjatywie, w wykonywaniu obowiązku wobec społeczeństwa, wobec państwa. Oto źródło niezwyciężonej siły naszego ustroju, źródło nieustannych sukcesów naszej pracy.

W 1951 r. przemysł radziecki dwukrotnie przekroczy poziom przedwojenny

Wyniki pracy w dziedzinie budownictwa gospodarczego w ciągu dziesięciu miesięcy br. wskazują, że narodowy plan gospodarczy 1951 r. zostanie wykonany i przekroczony. W porównaniu z r. ub. produkcja przemysłowa wzrasta o przeszło 15 proc. i przewyższy dwukrotnie produkcję przedwojennego roku 1940. Baza produkcyjna przemysłu wzrasta w porównaniu z 1950 r. o 12 proc.

Podniesienie poziomu uzbrojenia technicznego i kwalifikacji robotników oraz udoskonalenia organizacji produkcji umożliwiło zwiększenie wydajności pracy w przemyśle o 10 proc. w porównaniu z r. ub. Około dwóch trzecich przyrostu produkcji przemysłowej w roku bieżącym otrzymamy w wyniku zwiększenia wydajności pracy. To znaczy, że produkcja przemysłowa wzrasta u nas głównie dzięki podwyższeniu wydajności pracy.

Obniżka kosztów własnych produkcji — jak wskazywał niejednokrotnie towarzysz **Stalin** — stanowi wskaźnik jakości pracy przemysłu, jedno z najważniejszych źródeł akumulacji w gospodarce narodowej. Jest ono zarazem koniecznym warunkiem obniżki cen, a zatem wzrostu dobrobytu materialnego mas pracujących. W roku bieżącym plan w dziedzinie obniżki kosztów własnych wykonany zostanie z nadwyżką, co w samej tylko produkcji przemysłowej da 26 miliardów rubli oszczędności.

Wszystkie gałęzie ciężkiego i lekkiego przemysłu osiągnęły w tym roku poważne zwiększenie produkcji.

Wzrasta znacznie produkcja metali żelaznych. W porównaniu z r. ub. sam tylko przyrost wytopu surówki wyniesie w tym roku 2.700 tysięcy ton, stali — około 4 milionów ton, walcówki — 3 miliony ton. Związek Radziecki wytapia obecnie tyle samo w przybliżeniu stali co Anglia, Francja, Belgia i Szwecja łącznie. Nasi hutnicy wykorzystują teraz o wiele wydajniej wielkie piece i piece martenowskie. Już sama ta okoliczność sprawia, że w 1951 roku otrzymamy dodatkowe 1.300.000 ton surówki i 1.350.000 ton stali.

Niemniej znaczny jest wzrost produkcji metali nieżelaznych i rzadkich metali osiągnięty w b. r.

W hutnictwie żelaznym i w hutnictwie metali nieżelaznych wyrosły doskonałe kadry robotników, pracowników inżynieryjno-technicznych i kierowników przedsiębiorstw, znających dobrze swój zawód i doskonalących nieustannie technikę produkcji.

Pomyślnie wykonywany jest plan wydobycia węgla. W ciągu ostatnich kilku lat coroczny przyrost wydobycia węgla wynosi przeciętnie 24 miliony ton. Przemysł węglowy ZSRR nie tylko zaspokaja obecnie potrzeby naszego kraju, lecz zapewnił stworzenie niezbędnych rezerw.

Przeprowadzona w ostatnich latach renowacja techniczna przemysłu węglowego pozwoliła na całkowitą mechanizację takich ciężkich i pracochłonnych robót, jak wręb, urobek i odstawa węgla ze ścian, jak również transport podziemny i załadowanie węgla do wagonów kolejowych.

Rząd radziecki i osobiście Towarzysz **Stalin** wykazują stałą troskę o to, aby jak najbardziej ułatwić pracę górników i polepszyć warunki ich bytu. W odróżnieniu od krajów kapitalistycznych, gdzie górnicy są ludźmi najbardziej uciskanymi i pokrzywdzonymi, w państwie radzieckim górnicy otoczeni są opieką i szacunkiem. Robotnicy przemysłu węglowego, jeśli chodzi o zarobki, zajmują pierwsze miejsce wśród robotników innych gałęzi. W rezultacie mamy stałe, wykwalifikowane kadry górników, które zapewniają pomyślny rozwój przemysłu węglowego.

Jeszcze poważniejsze są osiągnięcia naszego przemysłu naftowego. **W ciągu szeregu ostatnich lat roczny wzrost wydobycia ropy naftowej wynosi u nas 4.5 miliona ton.** W roku bieżącym plan wydobycia ropy naftowej będzie wykonany z nadwyżką. W rezultacie wykonania wielkiego programu wierceń poszukiwawczych wykryto w nowych okręgach bogate złoża ropy naftowej oraz znacznie wzrosły zbadane, możliwe do eksploatacji zapasy ropy naftowej.

Na wielką skalę prowadzone są roboty w zakresie budowy i rozbudowy zakładów przemysłu naftowego. Same tylko zakłady nowe, wyposażone w pierwszorzędny sprzęt produkcji krajowej, które uruchamiamy w roku bieżącym, mogą przerabiać 6 milionów ton ropy naftowej rocznie.

Można z całą pewnością stwierdzić, że postawione przez Towarzysza Stalina zadanie — doprowadzenia wydobycia ropy naftowej do 60 milionów ton rocznie — zostanie wykonane przed terminem.

Duże sukcesy osiągnięto w dziedzinie elektryfikacji naszego kraju. **W rb. wyprodukowane zostanie 104 miliardy kWh energii elektrycznej, co przekracza łączną produkcję energii elektrycznej Anglii i Francji.** Sam tylko roczny wzrost produkcji energii elektrycznej wynosi w roku bieżącym przeszło 13 miliardów kWh, co przekracza siedmiokrotnie całą produkcję energii elektrycznej w Rosji przedrewolucyjnej.

W rb. jeszcze potężniej rozwinęło się budownictwo nowych elektrowni. **Łączna moc elektrowni i nowych agregatów, oddawanych do użytku w roku 1951, wyniesie około 3 miliony kilowatów, co w przybliżeniu dorównuje pięciu elektrowniom wielkości Dnieprogesu.**

Z roku na rok rośnie nasz przemysł chemiczny. Znacznie zwiększyła się produkcja nawozów sztucznych, a produkcja trujących chemikalii organicznych do związków chemicznych do walki ze szkodnikami rolnymi i chwastami, w porównaniu z rokiem 1950 prawie podwoiła się. Produkcja kauczuku syntetycznego wzrasta w porównaniu z rokiem ubiegłym o 20 proc. Pracownicy przemysłu chemicznego, ściśle współpracując z uczonymi radzieckimi, osiągnęli poważne sukcesy w rozwiązaniu doniosłych problemów technicznych w dziedzinie chemii.

Nasz rozwój gospodarczy byłby nie do pomyślenia bez stałego rozwoju i doskonalenia rodzimego przemysłu budowy maszyn — podstawy postępu technicznego całej gospodarki narodowej.

Globalna produkcja przemysłu budowy maszyn wzrasta w porównaniu z r. ub. o 21 proc. Produkcja najważniejszych rodzajów sprzętu energetycznego dla elektrowni wzrasta dwu — trzykrotnie. W rb. produkujemy turbinę parową o mocy 150 tys. kilowatów. Turbina takiej mocy powstaje po raz pierwszy w świecie, co świadczy o dojrzałości nauki i techniki radzieckiej. W porównaniu z rokiem 1950 produkcja sprzętu dla przemysłu naftowego wzrasta blisko dwukrotnie. **Przemysł budowy maszyn produkuje w roku 1951 przeszło 400 nowych typów maszyn i mechanizmów.**

Nasi budowniczowie maszyn mają uzasadniony tytuł do dumy z sukcesów w produkowaniu niezwykle skomplikowanej, nowoczesnej aparatury: aparatów geofizycznych, elektromechanicznych, elektronowych, elektrycznych aparatów próżniowych i innych precyzyjnych przyrządów.

Znaczny wzrost produkcji towarów masowego spożycia

Dzięki pomyślnemu rozwojowi przemysłu i wzrostowi produkcji surowców rolniczych znacznie zwiększa się produkcja towarów masowego spożycia. W roku bieżącym, z inicjatywy Towarzysza Stalina, rząd podjął kroki, zmierzające do zwiększenia produkcji artykułów spożywczych i towarów przemysłowych ponad poziom przewidziany w planie rocznym. Dzięki temu **ludność otrzyma więcej niż w roku 1950 towarów przemysłowych i artykułów spożywczych, a mianowicie: tkanin — o 24 proc., wyrobów dziewiarskich — o 35 proc., obuwia — o 12 proc., mięsa i przetworów mięsnych — o 20 proc., przetworów rybnych — o 8 proc., tłuszczów roślinnych — o 35 proc., masła — o 8 proc., cukru — o 24 proc., herbaty — o 38 proc., towarów wyższej konsumpcji: rowerów — prawie dwa razy więcej, odbiorników radiowych — o 25 proc., zegarków — o 11 proc., aparatów fotograficznych — o 39 proc., maszyn do szycia — o 28 proc., mebli — o 44 proc.** Przemysł nasz rozpoczyna już masową produkcję aparatów telewizyjnych, lodówek, maszyn do prania i innych maszyn do użytku domowego.

Jak widzicie, przemysł ma poważne osiągnięcia. Nie powinniśmy jednak zapominać również o niedociągnięciach w pracy poszczególnych przedsiębiorstw, które wskutek złej organizacji produkcji i słabego wykorzystania nowoczesnej techniki nie wykonują zadań w zakresie podniesienia wydajności pracy i obniżki kosztów własnych, dopuszczają do nadmiernego zużycia surowców i paliwa oraz do strat z powodu brakoróbstwa. Usunięcie tych niedociągnięć umożliwiłoby uzyskanie dodatkowych poważnych oszczędności.

Poszczególne przedsiębiorstwa, wykonując i przekraczając globalny plan produkcji, nie zawsze wykonują ustalone przez plan państwowy zadania w dziedzinie produkcji poszczególnych ważnych artykułów.

Kierownicy tych przedsiębiorstw chcą widocznie ułatwić sobie pracę i produkują te towary, które wymagają mniejszego wysiłku i zabiegów. Czas już, aby zrozumieli, że państwu potrzebne jest nie każde wykonanie i przekroczenie planu, lecz tylko takie, które zapewnia gospodarce narodowej potrzebną jej produkcję.

W naszej gospodarce socjalistycznej każdy kierownik, dużego czy małego odcinka pracy powinien stawiać interesy państwa ponad wszystko i ściśle przestrzegać dyscypliny państwowej. Należy zdecydowanie wyplenić wciąż jeszcze dające się zaobserwować u poszczególnych działaczy gospodarczych wąskoresortowe podejście do sprawy, co szkodzi interesom naszej planowej gospodarki.

Rok bieżący cechował dalszy rozwój naszego rolnictwa socjalistycznego. Zwiększone wyposażenie techniczne rolnictwa i lepsza organizacja pracy dały możność w br. przeprowadzić sprzęt zboża o wiele szybciej i zapobiec w znacznym stopniu stratom w ziarnie. Kołchozy i sowchozy zebrały zboże wysokiej jakości, przedterminowo wykonały zobowiązania z tytułu dostaw zboża dla państwa oraz zapewniły zapasy ziarna na zasiew. **W ciągu ostatnich paru lat globalny urodzaj zbóż corocznie przekracza 7 miliardów pudów.**

Bawełny i buraka cukrowego zbierzemy w br. więcej niż w r. ub. Kraj nasz zbiera obecnie więcej bawełny, aniżeli znane ze swej uprawy bawełny Indie, Pakistan i Egipt razem wzięte.

Kołchozy i sowchozy walczą pomyślnie o zrealizowanie stalinowskiego programu rozwoju socjalistycznej hodowli bydła. W globalnym pogłowiu bydła dominującą rolę odgrywa obecnie hodowla bydła stanowiącego własność społeczną kołchozów i sowchozów. Rozszerzenie bazy paszowej nadal pozostaje

(Dokończenie na str. 7)

Warunkiem umocnienia pokoju i wykonania historycznych zadań naszego narodu jest dalsze pogłębianie przyjaźni i współpracy z ZSRR

Przemówienie Wicepremiera Aleksandra Zawadzkiego wygłoszone na uroczystej akademii w Warszawie w dniu 6 bm.

Towarzysze!

Cały naród polski obchodzi uroczyście 34 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W obchodzie sławnej rocznicy Wielkiego Października, ożywieni uczuciami głębokiej przyjaźni, przesyłamy bratnim narodom ZSRR gorące proletariackie pozdrowienia.

Przesyłamy gorące braterskie pozdrowienia organizatorce historycznych zwycięstw i osiągnięć narodów radzieckich, przewodniczce międzynarodowego ruchu robotniczego — wielkiej partii bolszewickiej — partii **Lenina-Stalina**. (Gorące oklaski).

Przesyłamy wyrazy czci i oddania umiłowanemu nauczycielowi i wodzowi mas pracujących całego świata, wielkiemu chorążemu pokoju i przyjacielowi naszego narodu — towarzyszowi **Józefowi Stalinowi**. (Gorące oklaski).

W sytuacji, w której amerykańscy agresorzy wytężają wszystkie siły, by rozpętać nową wojnę światową, rocznica powstania Wielkiego Kraju Rad staje się dniem wzmożonej mobilizacji sił pokoju i postępu do walki przeciwko tym nowym ludobójcom — gnębicielom słabszych i małych narodów, mordercom koreańskich kobiet i dzieci — pretendentom do zbójeckiego panowania nad światem.

W ciągu 34 lat Związek Radziecki promieniuje jako wcielenie twórczej, pokojowej pracy wyzwolonych narodów. Swe narodziny zwiastował on światu Dekretem o Pokoju i wcieleniem w życie prawa o samostanowieniu narodów. Ożywieni pragnieniem zbudowania nowego, socjalistycznego życia ludzie radzieccy walczyli z nieporównanym bohaterstwem na polach bitew i na froncie pokojowego budownictwa przeciwko tym wszystkim siłom starego świata, które usiłowały to budownictwo zerwać i uniemożliwić.

Ustrój socjalistyczny, dzięki niewyczerpanym siłom, które wyzwala, wykazał niezbicie swą przewagę nad ustrojem kapitalistycznym. Wykazał, że socjalistyczna organizacja społeczeństwa i państwa jest bez porównania wyższa i silniejsza niż kapitalistyczna. Najpotężniejsze mocarstwo kapitalistyczne — Stany Zjednoczone, podniosło w ciągu 20 lat (1929—1949) produkcję przemysłową o 50 procent. Drugie z rzędu mocarstwo imperialistyczne — Wielka Brytania, podniosło w tym samym czasie swą produkcję zaledwie o 42 procent. ZSRR zaś rozwinął swą produkcję przemysłową w latach 1929—1949 o 762 procent. Po najstraszniejszej z wojen, która całym swym ciężarem spadła na barki narodu radzieckiego, ZSRR osiągnął już w 1950 r. wzrost produkcji przemysłowej w porównaniu z 1940 r. o 73 procent, podczas gdy planowany wzrost miał stanowić 48 procent. Ogłoszony przed kilkoma dniami komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego ZSRR doniósł o nowym, wielkim sukcesie, o wykonaniu planu III kwartału 1951 r. w 103 procentach, co oznacza wzrost produkcji w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku o 15 proc.

Ustrój socjalistyczny jest najsilniejszym i najbardziej trwałym ustrojem na świecie

Dziś mija właśnie 10 lat, gdy towarzysz **Stalin** wygłosił swe historyczne przemówienie w dniach grozy wojennej i bohaterskich zmagań narodu radzieckiego i jego armii z najeźdźcą hitlerowskim na przedpolach **Moskwy**. Towarzysz **Stalin** zapowiedział wówczas zniweczenie potęgi wojennej napastników. Czyż wcielenie tych zapowiedzi w czyn w wiekopomnym zwycięstwie ZSRR nad hitlerowskim napastnikiem, wyhodowanym przez wszystkie zbrodnicze siły imperializmu światowego, nie jest wyrazem niezwyciężonej mocy socjalizmu?

Ówcześni organizatorzy wojny przeciwko Związkowi Radzieckiemu liczyli na pewne zwycięstwo. Jakże szybko musieli się przekonać o bezsensowności swych rachub. **Ustrój radziecki zwycięsko wytrzymał najcięższą próbę dziejową i pokazał całemu światu swą niewzruszoną potęgę. Historia dowiodła, że ustrój socjalistyczny jest najsilniejszym i najbardziej trwałym ustrojem w świecie.**

Ta prawda występuje z całą przekonywującą mocą i na tle obecnej sytuacji w świecie. W tym samym czasie, gdy imperializm odsłania całą swą zgniliznę, gdy amerykańska soldateska usiłuje bezlitośnie zdławić siły, które rwą się ku wolności i pokojowej twórczej pracy, Związek Radziecki wznosi olbrzymie budowle komunizmu, przeobraża przyrodę, wprzęga energię atomową w służbę budownictwa pokojowego i z nieznaną w dziejach świata pieczołowitością dba o jak najbardziej wszechstronny rozwój dobrobytu i kultury narodu. Tylko społeczeństwo budujące komunizm, społeczeństwo, w którym od lat ostatecznie zlikwidowany został wyzysk człowieka przez człowieka, społeczeństwo, którego potężną siłę rozwojową stanowi niewzruszona jedność moralno-polityczna i braterstwo socjalistycznych narodów oraz płomienny patriotyzm radziecki, zdolne było pierwsze w dziejach ludzkości podjąć się porywających planów zmiany oblicza swego kraju, budowy gigantycznych elektrowni i kanałów, nawadniania pustyń i wydzierania posuszę olbrzymich połaci ziemi.

Imperializm amerykański kaleczy i dławi życie narodów

Podczas gdy cały naród radziecki w zgodnym porywie wciela w życie epokowe stalinowskie plany, a w krajach demokracji ludowej wre pokojowe budownictwo socjalistyczne, nigdy jeszcze nieludzkie cechy ustroju kapitalistycznego nie przejawiały się z taką brutalną siłą, jak dziś, gdy kierownictwo świata kapitalistycznego zagarnął amerykański imperializm. Jego program działania — to podporządkowanie wszystkich dziedzin życia w samych Stanach Zjednoczonych i w krajach satelickich sprawie wojny napastniczej przeciw ZSRR i krajom demokracji ludowej. Degradacja całych gałęzi życia gospodarczego, bajeczne zyski handlarzy śmiercią, a rosnące zubożenie i pozbawienie praw mas pracujących, przerażający w swych rozmiarach upadek kultury i zdziczenie moralne — oto co niesie ze sobą amerykańska polityka rozpętywania wojny.

Nie ma takiej dziedziny życia, w której by nie przejawiała się wyższość ustroju socjalistycznego nad ustrojem kapitalistycznym. Ale bodaj najjaskrawiej wyższość ta dziś przejawia się w dziedzinie rozwoju narodowego.

Imperializm amerykański, wspierany przez wszystkie swe agentury — przez zdradziecką burżuazję krajów marshallowskich, przez agenturę prawicowo-socjalistyczną i watykańską, wypowiedział bezlitosną wojnę samej idei suwerenności narodowej. Wojnę tę prowadzi przy pomocy wszystkich środków, będących do jego dyspozycji. Wnoszenie rozkładu i zamętu ideologicznego poprzez propagandę teorii kosmopolitycznych, najbardziej brutalne formy nacisku i szantażu ekonomicznego, politycznego i wojskowego idą tu w parze z formowaniem tzw. atlantyckich oddziałów wojskowych, przeznaczonych do napaści na miłujące wolność narody. Logiczna tego konsekwencja, charakteryzująca istotę dążeń amerykańskiego imperializmu, jest fakt, że rolę atlantyckich szturmówek wyznacza on neohitlerowskiemu Wehrmachtowi i japońskim militarystom. Amerykańscy podpalacze świata znów wyciągają na widownię złowieszcze mary hitleryzmu, znów rzucają miliardy aby uzbroić hitlerowskich żołdaków i SS-owskich oprawców, aby pchnąć ich przeciw Związkowi Radzieckiemu, przeciw Polsce i innym krajom demokracji ludowej.

Tym zbrodniczym zakusom przeciwstawiają się najlepsze siły w narodzie niemieckim, które walczą o zjednoczenie Niemiec na gruncie demokracji, pokoju i dobrosąsiedzkich stosunków z innymi narodami. Wyrazem tych sił jest powstanie, umacnianie się i rozwój Niemieckiej Republiki Demokratycznej, która po raz pierwszy w dziejach założyła podwaliny przyjaznego współżycia narodu niemieckiego z narodem polskim.

Amerykańscy imperialiści chcą zglajchszaltować narody, chcą podważyć uczucia przywiązania i miłości do kraju ojczystego, do jego historii, tradycji i dorobku. Chcą zubożyć i okaleczyć życie narodów, sprowadzić wielowiekową ich kulturę do żałosnego poziomu „kultury" Wall-Street i Wild-Westu.

ZSRR, który dał całemu światu wzór rozwiązania kwestii narodowej w stosunku do narodów zamieszkujących jego terytoria, i który wierny zasadom proletariackiego internacjonalizmu z bezprzykładnym heroizmem walczył o wyzwolenie narodów uciskanych przez hitlerowskich imperialistów, jest dziś najbardziej konsekwentnym obrońcą narodów, ich wolności, niezawisłości i suwerenności.

Braterska współpraca narodów radzieckich przykładem dla narodów całego świata

Przykład rozwoju socjalistycznych narodów ZSRR, przykład wspaniałego rozkwitu ich państwowości, gospodarki i kultury, przykład ich braterskiego współżycia i współpracy, wskazuje narodom świata, jakie perspektywy otwiera przed nimi socjalizm. Tylko pod kierownictwem klasy robotniczej oraz partii komunistycznych i robotniczych, tylko w walce z imperializmem, wielkie i małe narody mogą zrealizować swe słuszne dążenia do swobodnego rozwoju i postępu, do równouprawnienia, do pokojowego współżycia i przyjaznej współpracy.

W każdą rocznicę Rewolucji Socjalistycznej, gdy próbujemy ogarnąć myślą wielkość Października, z nową siłą brzmią dla nas słowa Towarzysza **STALINA**:

„...Zwycięstwo Rewolucji Październikowej oznacza zasadniczy przełom w historii ludzkości, zasadniczy przełom w losach dziejowych kapitalizmu światowego, zasadniczy przełom w ruchu wyzwoleńczym proletariatu światowego, zasadniczy przełom w sposobach walki i formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach, w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata. Oto dlaczego Rewolucja Październikowa jest rewolucją o charakterze międzynarodowym, światowym. W tym również tkwi źródło głębokiej sympatii, jaką darzą Rewolucję Październikową klasy uciskane wszystkich krajów widząc w niej rękojmię swego wyzwolenia".

Wielkość zasięgu i historyczne znaczenie Rewolucji Październikowej przejawiły się z nową siłą po zakończeniu drugiej wojny światowej, po rozgromieniu przez Związek Radziecki imperializmu hitlerowskiego i japońskiego. Świat kapitalistyczny wyszedł z tej wojny poważnie uszczuplony w swym stanie posiadania i bardziej jeszcze podważony w swych podstawach. Od tego czasu układ sił zmienia się dalej i ustawicznie na niekorzyść imperializmu. Idee Października wiodą dziś 800 milionów ludzi na niezmierzonych przestrzeniach od Władywostoku i Tybetu po Łabę, w krajach, w których u władzy stoi już lud.

Wspaniałe zwycięstwo ludu chińskiego stało się zwrotnym punktem w historii walki narodów kolonialnych i zależnych.

Najgłębszą sympatię, podziw i uczucia solidarności w całym świecie budzi bohaterska walka narodu koreańskiego i ochotników chińskich przeciw amerykańskim najeźdźcom i ich wspólnikom.

Ogromne masy ludzkie w krajach kolonialnych i zależnych — w Vietnamie, na Malajach, na Filipinach i w Burmie prowadzą zbrojną walkę o swe narodowe i społeczne wyzwolenie, podważając podstawy panowania imperializmu w tych krajach.

Narastający ruch narodowo-wyzwoleńczy w krajach zależnych takich jak Iran i Egipt uderza w najczulsze miejsce systemu imperialistycznego.

Klasa robotnicza w krajach kapitalistycznych, a przede wszystkim we Francji i Włoszech, na czele z zahartowanymi w bojach partiami komunistycznymi jednoczy wokół siebie najszersze masy narodu i prowadzi je do walki o wolność i pokój, czerpiąc natchnienie z Wielkiego Października, a wiarę w swoje ostateczne zwycięstwo — ze zwycięstw i osiągnięć Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej.

Idee Wielkiego Października, pomoc i przyjaźń ZSRR źródłem naszych zwycięstw

Twórcze zastosowanie doświadczeń Wielkiego Października i budownictwa socjalistycznego w ZSRR, stało się źródłem zwycięstwa siły i rozkwitu krajów demokracji ludowej. Narody tych krajów wiedzą, że tylko w oparciu o ZSRR, tylko w najściślejszej przyjaźni i współpracy z narodem radzieckim obronią swą niezależność przed zakusami imperializmu i zbudują socjalizm, stworzą życie godne wolnych ludzi, gospodarzy swojego kraju i swojego losu. Straszliwy los Jugosławii, którą **klika titowskich** morderców i szpiegów przekształciła w amerykańską kolonię i w bazę wojenną dla atlantyckich agresorów, wskazuje jakie tragiczne następstwa sprowadza dla narodu, dla jego niezależności i bytu podła zdrada idei Października.

Partia nasza rozgromiła odchylenie prawicowo - nacjonalistyczne, reprezentowane przez klikę **Gomułki - Spychalskiego**, klikę, która usiłowała wykopać przepaść między Polską a Związkiem Radzieckim, oder-

(Dokończenie na stronicy 7)

Z okazji 34 rocznicy Wielkiego Października

Depesza Prezydenta RP Bolesława Bieruta do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR M. Szwernika

Do
Towarzysza N. M. SZWERNIKA
Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
MOSKWA

Z okazji 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej proszę przyjąć, Towarzyszu Przewodniczący, najgorętsze pozdrowienia narodu polskiego i moje własne dla narodów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i dla Was osobiście.

Naród polski zawdzięcza swe wyzwolenie Wielkiej Rewolucji Październikowej oraz historycznemu zwycięstwu Związku Radzieckiego nad hitleryzmem. Dziś w oparciu o wszechstronną i bezinteresowną pomoc Wielkiego Kraju Rad i umacniając swą niezłomną przyjaźń z niezwyciężonym Związkiem Radzieckim, Polska kształtuje swoją lepszą przyszłość, buduje podstawy socjalizmu.

W dniu Święta Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich naród polski życzy bratnim narodom radzieckim dalszych zwycięstw we wspaniałej budowie komunizmu i w umacnianiu potęgi swej Wielkiej Ojczyzny — ostoi pokoju i postępu, nadziei pokój miłujących narodów świata.

BOLESŁAW BIERUT

Depesza Premiera Józefa Cyrankiewicza do Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Józefa Stalina

Do
Towarzysza J. W. STALINA
Przewodniczącego Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich
MOSKWA — KREML

W 34 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przesyłam Wam, Towarzyszu Premierze, oraz narodom Związku Radzieckiego, w imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i własnym, najserdeczniejsze życzenia dalszych sukcesów w umacnianiu i rozwijaniu dzieła, które zrodzone z wielkich dni Października jest dziś nadzieją i otuchą wszystkich ludzi, którzy pragną pokoju i o niego walczą.

Dzięki Wielkiej Rewolucji Październikowej, dzięki historycznemu zwycięstwu narodów radzieckich nad hitleryzmem, oraz dzięki nieustannej i wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego — naród polski może dziś rozwijać wszystkie swe siły gospodarcze i kulturalne, budując nowy ustrój oparty na sprawiedliwości społecznej, umacniając tym samym swoją niepodległość.

Budownictwu pokojowemu i obronie pokoju przed zakusami imperialistycznych agresorów naród polski poświęca wszystkie swe siły, by wspólnie z innymi pokojowymi narodami, pod przewodem Wielkiej Ojczyzny Socjalizmu, kroczyć ku szczęśliwej przyszłości.

JÓZEF CYRANKIEWICZ

Referat zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Ł. P. Berii

(Dokończenie ze str. 2)

niezwykle ważnym zadaniem w dziedzinie hodowli bydła.

Rolnictwo co roku otrzymuje od państwa znaczną ilość najnowszych maszyn. **W br. rolnictwo otrzyma 137 tysięcy traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 koni mechanicznych, 54 tysiące kombajnów zbożowych w tym 29 tysięcy samobieżnych oraz 2 miliony innych maszyn rolniczych i sprzętu.** Prowadzone są wielkie prace w dziedzinie elektryfikacji gospodarki rolnej. Wszystko to umożliwia jeszcze większe zmechanizowanie zasadniczych prac w rolnictwie, ułatwienie pracy kołchoźników oraz podniesienie jej wydajności. Ośrodki maszynowo - traktorowe wykonują obecnie ponad 2/3 wszystkich robót polnych w kołchozach. W 1951 r. prawie cała orka w kołchozach została zmechanizowana. 3/4 zasiewów dokonuje się przy pomocy siewników traktorowych. ponad 60 procent całego obszaru kultur zbożowych uprzątnięto przy pomocy kombajnów. Prawie w całości zmechanizowane zostały wszystkie zasadnicze prace rolne w sowchozach.

Wzrasta nieustannie społeczny majątek kołchozów. Niepodzielny majątek kołchozów w ciągu ubiegłego tylko roku wzrósł o 11 procent. Konieczne jest, aby kołchoźnicy nadal wzmacniali i rozwijali wszelkimi sposobami gospodarkę społeczną — podstawę dalszego rozwoju kołchozów i wzrostu materialnego dobrobytu kołchoźników.

Wraz z przemysłem i rolnictwem wzrasta również nasz transport kolejowy, rzeczny i morski. W roku bieżącym obrót ładunku na kolejach wzrasta o 11 proc. Nawiasem mówiąc te 11 proc. wzrostu równa się prawie całemu rocznemu obrotowi ładunku na kolejach Anglii i Francji razem wziętych. Przewóz ładunków transportem rzecznym wzrasta o 12 proc., a transportem morskim o 7 proc. Dalszym zadaniem licznej armii naszych pracowników transportu pozostaje wciąż jeszcze przyspieszenie obrotu wagonów i lepsze wykorzystanie całego ruchomego taboru kolejowego, rzecznego i morskiego.

Kraj nasz realizuje szeroki program budownictwa. Rozmiary budownictwa inwestycyjnego z każdym rokiem powiększają się. **Państwowe inwestycje w rb. przekraczają przeszło dwa i półkrotnie inwestycje w przedwojennym roku 1940.**

Instytucje budowlane otrzymują coraz więcej maszyn i urządzeń mechanicznych, poprawiło się ich zaopatrzenie w materiały budowlane. W 1951 r. znacznie wzrasta ilość kopaczek mechanicznych, spycharek i buldożerów. Produkcja cementu wzrasta w ciągu roku o 2 miliony ton. Zwiększa się znacznie produkcja cegły, tłucznia, rur żeliwnych i kamionkowych oraz innych materiałów budowlanych. Nasi budowniczowie osiągnęli pewne sukcesy w dziedzinie obniżenia kosztów i skrócenia terminów budowy. Mają oni jednak jeszcze wiele do zrobienia. Trzeba przede wszystkim zaprowadzić należyty porządek w organizacji pracy na placach budowy, wykorzystywać bardziej wydajnie maszyny budowlane, lepiej organizować pracę i znacznie obniżyć koszty nieprodukcyjne; należy usunąć istniejące wciąż jeszcze w projektach i kosztorysach zbyteczne pozycje podrażające budowę.

Pomyślne wykonanie planów na wielkich budowlach komunizmu

Szczególne miejsce w naszym budownictwie zajmują — jak wam wiadomo — olbrzymie budowle hydrotechniczne, wznoszone na Wołdze, na Donie, na Dnieprze i na Amu-Darii. Budowle te nie mają równych sobie w świecie zarówno pod względem wielkości, jak i pod względem tempa budowy. Ustalone przez rząd plany prac na r. 1951 są na wszystkich budowlach pomyślnie wykonywane i przekraczane.

Już w 1952 r. oddana będzie do użytku pierwsza z tych budowli — droga wodna łącząca Wołgę z Donem. Z chwilą otwarcia tej drogi wodnej połączone zostaną w jeden system żeglugi wszystkie morza europejskiej części ZSRR.

W wyniku realizacji tych gigantycznych hydrotechnicznych budowli rozwiązane zostaną wielkie problemy gospodarki narodowej. **Same tylko nowo zbudowane elektrownie będą dostarczały corocznie 22 i pół miliarda kWh taniej energii elektrycznej,** co równa się prawie całej rocznej produkcji energii elektrycznej we Włoszech. **Rozszerzenie zraszanych i nawadnianych obszarów umożliwi dodatkową produkcję roczną 3 milionów ton surowej bawełny,** co stanowi przeszło jedną trzecią przeciętnej rocznej produkcji bawełny w Stanach Zjednoczonych, **pół miliarda pudów pszenicy, 30 milionów pudów ryżu i 6 milionów ton buraka cukrowego. Pogłowie bydła rogatego w tych rejonach wzrośnie o 2 miliony krów, a owiec o 9 milionów.**

Wznoszenie tych budowli rozpoczęto z inicjatywy towarzysza STALINA, który przejawia nieustanną troskę o dobro i rozkwit naszej ojczyzny, o ułatwienie pracy i polepszenie warunku bytu ludzi radzieckich. Inicjatywa towarzysza Stalina spotkała się z gorącym poparciem całego naszego narodu, który słusznie nazwał te budowle wielkimi stalinowskimi budowlami komunizmu. W przeciwieństwie do krajów kapitalizmu, gdzie celem produkcji jest zysk i wzbogacenie garstki wyzyskiwaczy, w naszym kraju interesy ludzi pracy leżą u podstaw całej gospodarki narodowej.

Z roku na rok wzrasta dochód narodowy i na tej podstawie wzrastają dochody robotników, urzędników i chłopów. W 1951 r. dochód narodowy ZSRR wzrasta o 12 procent w porównaniu z r. 1950.

Rząd radziecki prowadzi politykę systematycznego obniżania cen towarów powszechnego użytku. W marcu tego roku dokonano nowej, czwartej w ostatnich latach obniżki państwowych cen detalicznych artykułów spożywczych i wyrobów przemysłowych, co zapewniło dalszy wzrost realnej płacy zarobkowej robotników i urzędników oraz zmniejszenie wydatków chłopów na zakup potaniałych wyrobów przemysłowych.

W tym roku ogólne rozmiary obrotów towarowych wzrastają o 15 procent w porównaniu z r. ub. Należy jednak zaznaczyć, że niemało braków jest w pracy organizacji handlowych. zbyt słabo bada się wciąż jeszcze zapotrzebowanie ludności, popełnia się błędy w dostarczaniu poszczególnych towarów do obwodów i republik, nie zawsze umiejętnie wykorzystuje się zasoby towarowe. Pracownicy handlu powinni poważnie poprawić obsługę konsumenta radzieckiego.

Partia i rząd troszczą się stale o polepszenie warunków mieszkaniowych ludzi pracy. **W r.b. w miastach i osiedlach robotniczych oddaje się do użytku domy mieszkalne o łącznej powierzchni około 27 milionów metrów kwadratowych, a w miejscowościach wiejskich kołchoźnicy zbudują 400 tys. domów mieszkalnych.**

Wielce pocieszające jest to, że dzięki wzrostowi dobrobytu narodu i dzięki sukcesom radzieckiej służby zdrowia śmiertelność w naszym kraju spadła dwukrotnie w porównaniu z przedwojennym rokiem 1940, a jeszcze bardziej zmniejszyła się śmiertelność dzieci. Coroczny bezwzględny przyrost ludności ZSRR już w ciągu kilku lat przewyższył przyrost ludności z 1940 roku i wynosi przeszło 3 miliony.

Podczas gdy w obozie kapitalizmu ludobójcy imperialistyczni zajmują się wyszukiwaniem rozmaitych „naukowych" środków zagłady najlepszej części ludzkości i zredukowania przyrostu naturalnego — u nas, jak powiedział Towarzysz **STALIN**, najcenniejszym kapitałem są ludzie, a pomyślność i szczęście ludzi stanowią główną troskę państwa.

Problemy przygotowania i wychowania kadr specjalistów dla wszystkich gałęzi gospodarki i kultury zajmowały zawsze i zajmują ważne miejsce w całokształcie poczynań naszego państwa. **W wyższych uczelniach i szkołach technicznych uczy się w br. 2.720.000 ludzi. W samym tylko 1951 r. 463.000 młodych specjalistów ukończyło wyższe uczelnie i szkoły techniczne.**

W chwili obecnej w kraju naszym pracuje przeszło 5 milionów specjalistów z ukończonym wyższym wykształceniem lub też ze średnim wykształceniem technicznym oraz nie mniejsza ilość wykwalifikowanych specjalistów - praktyków, którzy wyszkolili się w toku produkcji i zdobyli wiedzę na kursach nie odrywając się od pracy.

We wszystkich naszych osiągnięciach wielka rola przypada nauce radzieckiej. W ostatnich czasach nasi uczeni rozwiązali szereg ogromnie ważnych problemów naukowych o znaczeniu gospodarczym i obronnym. W wielu gałęziach wiedzy uczeni radzieccy zajęli pierwsze miejsce w rozwoju nauki światowej. W ostatnich czasach znamienne jest poważne rozszerzenie i pogłębienie współpracy między uczonymi radzieckimi a pracownikami produkcji. Fakt ten nietylko przyczynia się do lepszego zastosowania osiągnięć nauki w produkcji, lecz wzbogaca również naukę w doświadczenie i myśl twórczą licznej armii nowatorów przemysłu, transportu i rolnictwa.

Jednym z najbardziej wymownych objawów rozwoju kultury w naszym kraju jest rozkwit literatury i sztuki. Ucieleśniając w konkretnych obrazach wielkie idee komunizmu, stanowią one potężny środek wychowania mas w duchu komunizmu, w duchu radzieckiego patriotyzmu i internacjonalizmu. **Ten rok, podobnie jak poprzednie lata, znamionuje ukazanie się szeregu dzieł sztuki i literatury o wielkiej wartości artystycznej, odzwierciedlających wiernie wysokie walory moralne ludzi radzieckich, ich życie i walkę o dalszy wzrost potęgi ojczyzny, o pokój i przyjaźń między narodami, o szczęście ludzi na całym świecie.**

Kierując podstawowe siły i zasoby kraju ku celom dalszego rozwoju gospodarki narodowej i kultury, partia i rząd nie tracą z oczu konieczności wzmocnienia obrony. Doświadczenie historyczne potwierdziło w pełni niejednokrotne ostrzeżenia towarzysza STALINA, że kraj zwycięskiego socjalizmu, znajdujący się w otoczeniu kapitalistycznym, powinien być stale gotów do odparcia możliwej agresji mocarstw imperialistycznych.

Armia Radziecka i Marynarka potrafią odeprzeć każdą napaść

W tym roku, jak zawsze, partia i rząd czyniły wszystko, ażeby bohaterski naród radziecki, wznoszący w patosie twórczej pracy wielki gmach komunizmu, mógł i nadal nie żywić obawy o los swego kraju. Armia Radziecka i radziecka marynarka wojenna, posiadające znane całemu światu nieprześcignione walory moralne i bojowe, rozporządzają wszelkimi rodzajami nowoczesnego uzbrojenia, ażeby móc zadać druzgocący cios każdemu, kto nie bacząc na przekonywujące lekcje historii, ośmieli się znowu napaść na nasz kraj ojczysty.

Jak wiadomo, rozstrzygającym warunkiem naszych zwycięstw jest przewaga naszego ustroju społecznego i państwowego, zrodzonego przez Rewolucję Październikową. Jednym z głównych objawów tej przewagi jest fakt, że ustrój radziecki pierwszy wyzwolił i uruchomił wielkie siły narodu, wzbudził potężną aktywność i niewyczerpaną inicjatywę twórczą mas uwolnionych od wyzysku kapitalistycznego. Ta właśnie aktywność i inicjatywa mas stanowi niezwykle ważne źródło niezwyciężonych sił komunizmu. Dalsze ulepszenie pracy organów partyjnych i organów władzy radzieckiej, jak również organizacji społecznych, mobilizujących i organizujących tę twórczą aktywność narodu jest nadal przedmiotem stałej troski partii i rządu.

Ludzie radzieccy dlatego osiągają stale sukcesy w swej pracy, że obce im jest zarozumialstwo i samozadowolenie, że nie spoczywają nigdy na laurach i mierzą swe osiągnięcia przede wszystkim w świetle wielkich zadań przyszłości. Krytyka i samokrytyka są, jak uczy nas towarzysz Stalin, prawem naszego rozwoju, rozstrzygającym środkiem przezwyciężenia wszelkiej rutyny i bezwładu, wszystkiego co jest stare i obumiera, co przeszkadza naszemu zwycięskiemu ruchowi naprzód. Poziom świadomości mas, ideowo - teoretyczne przygotowanie kadr w znacznym stopniu decyduje o skuteczności bolszewickiej krytyki i samokrytyki. Jak zawsze, w centrum uwagi naszej partii znajdują się problemy komunistycznego wychowania mas, dalszego podnoszenia poziomu ideowo - politycznego kadr, opanowania przez nie wielkiej nauki **Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina.**

W miarę naszych nowych sukcesów w dziele budownictwa komunistycznego rosną i wzmacniają się nieustannie siły napędowe rozwoju społeczeństwa socjalistycznego. Każdy dzień życia i pracy robotników, chłopów i inteligencji naszego kraju daje nowe dobitne przejawy patriotyzmu, jedności moralno-politycznej społeczeństwa radzieckiego i przyjaźni narodów ZSRR.

Niezłomna jedność woli i dążeń narodów naszego kraju, jedność ich sił materialnych i moralnych stanowi jedną z głównych podstaw potęgi naszej ojczyzny., Właśnie dzięki tej jedności państwo nasze jest w stanie rozwiązywać tak wielkie zadania, o jakich dawniej nie mogły nawet marzyć najśmielsze umysły ludzkości.

Pokojowa polityka ZSRR zrodziła się z Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

Ogromny rozmach budownictwa pokojowego w naszym kraju świadczy wymownie o pokojowym charakterze polityki zagranicznej Związku Radzieckiego i demaskuje oszczerców rozprawiających o agresywnych zamiarach naszego rządu.

„Żadne państwo nie wyłączając państwa radzieckiego — mówi towarzysz **Stalin** — **nie może rozwijać całą parą przemysłu cywilnego, zaczynać wielkich budowli w rodzaju elektrowni wodnych na Wołdze, Dnieprze, Amu-Darii, wymagających dziesiątków miliardów wydatków budżetowych, kontynuować polityki systematycznego obniżania cen towarów masowego spożycia, co również wymaga dziesiątków miliardów wydatków budżetowych, nie może lokować setek miliardów w odbudowę zniszczonej przez okupantów niemieckich gospodarki narodowej — a zarazem i w tym samym czasie pomnażać swych sił zbrojnych, rozwijać przemysłu wojennego. Nie trudno zrozumieć, że taka bezsensowna polityka doprowadziłaby państwo do bankructwa"**

Pokojowa polityka państwa radzieckiego zrodziła się z Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Przeszło 30-letnia historia władzy radzieckiej wskazuje, że Rewolucja Październikowa jest rewolucją twórczego czynu, planowej budowy nowego komunistycznego społeczeństwa. Wojny narzucone nam przez wrogów przeszkadzały nam jedynie w wykonaniu naszego wielkiego dzieła.

Towarzysz Stalin w swoim referacie na XIV zjeździe partii określił jak najwyraźniej politykę zagraniczną Rządu Radzieckiego: **„Podstawę polityki naszego rządu, polityki zagranicznej, stanowi idea pokoju. Walka o pokój, walka przeciwko nowym wojnom, demaskowanie tych wszystkich kroków, które czynione są w celu przygotowania nowej wojny... oto nasze zadanie".**

Nie było ani jednej konferencji czy narady międzynarodowej, odbywającej się z udziałem Związku Radzieckiego, na której przedstawiciele Rządu Radzieckiego nie wysuwaliby konstruktywnych propozycji zmierzających do zapobieżenia konfliktom międzynarodowym oraz do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa. Ale nasze wysiłki w tym kierunku natrafiały w większości wypadków na otwarte przeciwdziałanie kół rządzących szeregu państw burżuazyjnych. Sytuacja niewiele się zmieniła i po drugiej wojnie światowej, z której, zdawałoby się, działacze państwowi wielu krajów powinni byliby wyciągnąć właściwą naukę.

Narody decydowały się na olbrzymie ofiary i cierpienia, ażeby rozgromić agresywny blok faszystowski, miały bowiem nadzieję, że po zwycięstwie zapewnione im będą warunki pokojowego rozwoju. Jeszcze w pełnym toku drugiej wojny światowej towarzysz **STALIN** ostrzegał, że nie wystarczy wygrać wojny, trzeba jeszcze zapewnić długotrwały pokój między narodami.

Amerykańsko-angielscy imperialiści przygotowują nową rzeź wojenną

Ale nie zakrzepła jeszcze krew milionów ofiar poległych na polach bitew, gdy imperialiści amerykańsko - angielscy poczęli planować nową wojnę. **Tuż po wojnie koła rządzące USA, Anglii i Francji wkroczyły na drogę otwartego gwałcenia zawartych podczas wojny najdonioślejszych porozumień między wielkimi mocarstwami, na drogę podkopywania współpracy międzynarodowej i montowania agresywnego bloku, ażeby pchnąć narody w otchłań nieszczęść nowej rzezi światowej.**

Nie trzeba wyliczać tutaj znanych wszystkim faktów. Wystarczy wskazać, że Stany Zjednoczone jawnie odbudowują dwa ogniska wojny — za Zachodzie w strefie Niemiec i na Wschodzie w strefie Japonii, których likwidacja podczas minionej wojny kosztowała miłujące wolność narody miliony istnień ludzkich i wymagała od nich olbrzymich ofiar materialnych i niezmierzonych cierpień.

W ostatnich czasach odbywa się w przyśpieszonym tempie remilitaryzacja Niemiec zachodnich, a do tej roboty wciągani są hitlerowscy zbrodniarze wojenni. W tej odbudowie militaryzmu niemieckiego biorą przy tym najaktywniejszy udział, na przekór zdrowemu rozsądkowi, obecni władcy Francji, której naród doznał dwukrotnie na przestrzeni życia jednego pokolenia wszystkich okropności agresji niemieckiej. Łatwo zrozumieć, dlaczego prowodyrzy amerykańscy uważają za rzecz bardziej wygodną realizowanie rękoma usłużnych ludzi spośród Francuzów swych planów w stosunku do Niemiec w postaci „planu Schumana", „planu Plevena" itp. Ale narody Europy nie mogą nie zdawać sobie sprawy, że stwarza to poważne zagrożenie pokoju. Rząd radziecki nie mógł przejść obok faktu brutalnego pogwałcenia nie tylko porozumienia poczdamskiego, lecz i francusko - radzieckiego układu o sojuszu i pomocy wzajemnej zawartego w 1944 roku.

W specjalnych notach zakomunikował on rządowi Francji o niebezpiecznych skutkach obecnej polityki francuskiej i o odpowiedzialności rządu Francji za wytworzoną sytuację.

Niedawno **blok amerykańsko-angielski przeforsował t. zw. traktat pokojowy z Japonią, a Stany Zjednoczone prócz tego zawarły z nią porozumienie wojskowe, przystępując otwarcie do odbudowy militaryzmu japońskiego.** Światową opinię publiczną oburzył fakt, że od udziału w traktacie pokojowym z Japonią odsunięty został wielki naród chiński, który najwięcej ucierpiał wskutek agresji japońskiej i wniósł ogromny wkład do sprawy rozgromienia imperializmu japońskiego, podczas gdy Amerykanie chełpią się podpisami przedstawicieli Hondurasu, Costa-Riki oraz im podobnych drobnych państw półkolonialnych, które nie tylko nie uczestniczyły w rozgromieniu Japonii imperialistycznej, lecz w osobach swych licznych kupców i obszarników zbijały zyski na wojnie z Japonią. Nie jest dla nikogo tajemnicą, że ten separatystyczny traktat z Japonią służy nie celom pokoju, lecz celom przygotowania wojny. Związek Radziecki, który niejednokrotnie nalegał na zawarcie prawdziwego, sprawiedliwego traktatu pokojowego z Japonią, opartego na deklaracji kairskiej i poczdamskiej oraz na porozumieniu jałtańskim, sprzeniewierzyłby się swej tradycyjnej polityce pokoju, gdyby złożył swój podpis pod takim traktatem „pokojowym". Wagę tego traktatu zmniejsza jeszcze bardziej fakt, że w jego zawarciu nie brało udziału drugie co do wielkości i wagi państwo Azji — Indie.

Inspiratorzy odbudowy militaryzmu niemieckiego i japońskiego nie chcą widocznie liczyć się ani z narodem niemieckim ani z japońskim, które nie mniej niż inne narody ucierpiały wskutek wojny rozpętanej przez ich wczorajszych władców. Narody te nie mogą spodziewać się po nowej wojnie niczego dobrego i wątpliwe jest, czy zgodzą się na rolę mięsa armatniego dla miliarderów amerykańskich.

Agresywną politykę bloku amerykańskiego demaskuje w sposób najbardziej plastyczny interwencja wojenna Stanów Zjednoczonych w Korei. Przedstawiciele USA torpedowali wszystkie propozycje ZSRR i innych miłujących pokój państw w sprawie położenia kresu agresji amerykańskiej w Korei, a teraz przewlekają wszelkimi sposobami rokowania podjęte w Kaesongu.

Jesteśmy przekonani, że mężny naród koreański znajdzie godne wyjście z krwawego konfliktu sprowokowanego przez Amerykanów i w ten sposób raz jeszcze pokaże światu, że nie ma siły, która by mogła ujarzmić naród ożywiony wolą walki i zwycięstwa.

Stany Zjednoczone usiłują uporczywie przekształcić w narzędzie wojny Organizację Narodów Zjednoczonych. Pod naciskiem USA udzieliła ona swej flagi dla osłonięcia agresji amerykańskiej w Korei, a następnie, gwałcąc odwieczne prawa narodów, uznała za agresora Chińską Republikę Ludową. Uczciwi ludzie całego świata nie mogą nie zgodzić się z prawdą słów towarzysza Stalina, iż **„w gruncie rzeczy ONZ jest teraz nie tyle organizacją światową, ile organizacją Amerykanów, działającą gwoli interesów agresorów amerykańskich".**

W ostatnich czasach w obozie imperializmu wzmogło się tempo przygotowań wojennych. Stany Zjednoczone rozszerzają wszelkimi sposobami agresywny blok atlantycki. Wciągając doń drogą nacisku, pogróżek i różnych obietnic nowe kraje, w tej liczbie również kraje nie związane geograficznie ze strefą atlantycką, tworzą one nowe bazy wojenne we wszystkich częściach świata, wzmagają gorączkowo produkcję wszelkich rodzajów broni i poszukują mięsa armatniego po wszystkich zakątkach kuli ziemskiej. Tłumione są bez litości, zwłaszcza w USA, najdrobniejsze przejawy nastrojów antywojennych, wprowadzane są metody faszystowsko-policyjne do wszystkich ogniw aparatu państwowego.

Z wychwalanej „amerykańskiej demokracji" pozostają jedynie smętne ruiny. Zmuszona jest to przyznać sama prasa amerykańska. Senator stanu Wisconsin - Chester **Dempsey** pisał niedawno w dzienniku **„Capital Times"**:

„Dziwiliśmy się czasami płaszczeniu się Niemców, znajdujących się pod wpływem propagandy Hitlera i Goebbelsa. Obecnie okazaliśmy się w jeszcze gorszej sytuacji, niż byli kiedykolwiek Niemcy. Istnieje u nas całkowita kontrola myśli i znajdujemy się w ręku soldateski oraz jej oszczerczej kliki".

Działacze państwowi Stanów Zjednoczonych zagalopowali się do tego stopnia, że zaczęli przenosić metody policyjne na forum międzynarodowe. Chyba hitlerowscy aferzyści polityczni mogliby pozazdrościć łajdackich chwytów na konferencji w **San Francisco** amerykańskim dyplomatom z **Trumanem** na czele.

W Stanach Zjednoczonych kapitalistyczne monopole wchłaniają coraz bardziej aparat państwowy. O ile dotychczas faktyczni gospodarze kraju — magnaci finansowi i przemysłowi pozostawali sami w cieniu, powierzając swym politycznym pachołkom obronę ich interesów w dziedzinie polityki, to obecnie zagarniają bezpośrednio w swe ręce aparat administracyjno - polityczny i dyplomatyczny Stanów Zjednoczonych. Wiadomo, że o najważniejszych sprawach państwowych rozstrzyga nadal **Charles Wilson z grupy Morgana**, który bezceremonialnie rozstawia przy najważniejszych dźwigniach aparatu państwowego ludzi z największych zrzeszeń miliarderów — **Morgana, Rockefellera, Mellona, Du Ponta** i innych ściśle między sobą powiązanych nie tylko więzami ekonomicznymi, lecz również więzami rodzinnymi. Wykorzystują oni bezwstydnie gospodarkę kraju w interesie miliarderów.

I oto w okresie takiego rozpasania plutokracji i terroru policyjnego we własnym kraju, prezydent **Truman** ośmiela się perorować bezwstydnie o „braku demokracji" w Związku Radzieckim, w tym właśnie Związku Radzieckim, gdzie — jak wiadomo — obalono już od dawna reżim policyjny i plutokrację i gdzie cała władza należy do narodu.

Oto fakty, Towarzysze. Świadczą one o tym, że **amerykańsko-angielski blok wkroczył na drogę przygotowania i rozpętania nowej wojny.**

Dokończenie w następnym numerze

Przemówienie Wicepremiera Aleksandra Zawadzkiego

(Dokończenie ze str. 2)

wać nasz naród od źródła jego siły i rozwoju, od idei Października. Rozgromienie odchylenia prawicowo - nacjonalistycznego i jego reprezentantów było koniecznym krokiem na drodze rozwoju Polski do socjalizmu, natchnęło masy ludowe wiarą w swoje siły i w słuszność drogi po jakiej idziemy.

Towarzysze!

Idee Października — źródło siły klasy robotniczej i mas ludowych we wszystkich krajach — są nam, polskiej klasie robotniczej, polskiemu narodowi szczególnie bliskie i drogie. Dążenia i walka najbardziej światłych demokratów i rewolucjonistów polskich, szczególnie silnie łączyły się z dążeniami i walkami wielkich demokratów i rewolucjonistów rosyjskich. Na naszej ziemi bywał i działał **Lenin** i **Stalin**. Z naszego narodu wyszedł **Feliks Dzierżyński**. Nasza klasa robotnicza zawarła bojowy sojusz z klasą robotniczą Rosji jeszcze przed kilkudziesięciu laty i sojuszowi temu pozostała wierna i w dni porażek i w dni zwycięstw.

Rewolucja Październikowa rozbiła kajdany naszej niewoli narodowej.

ZSRR przyniósł nam wolność spod hitlerowskiej okupacji i w ten sposób po raz drugi przywrócił naszemu krajowi niepodległość. Umożliwiło to realizację zdecydowanej woli polskiej klasy robotniczej wzięcia władzy w swe ręce, wzięcia na swe barki odpowiedzialności za teraźniejsze i przyszłe dzieje narodu, za doprowadzenie kraju do szczęśliwej przyszłości, do socjalizmu.

Na doświadczeniach WKP(b), na doświadczeniach radzieckich uczyliśmy się i uczymy strategii i taktyki walki o zbudowanie socjalizmu w Polsce, kierując się wskazaniami i radami genialnego kontynuatora dzieła **Lenina** — Towarzysza **Stalina** (długotrwałe gorące oklaski). Towarzysz **Stalin** uczy nas jak budować społeczeństwo wolne od wyzysku, jak najskuteczniej walczyć o pokój, uczy nas proletariackiego internacjonalizmu, który jest najściślej związany z prawdziwym patriotyzmem.

Te nauki i rady są dla nas drogowskazem w walce.

Uprzemysłowienie Polski podstawą naszego rozwoju

Dokonaliśmy już poważnego kroku naprzód w przekształceniu Polski w kraj przemysłowo-rolny. Dalsze szybkie uprzemysłowienie jest niezbędne, by Polska mogła rosnąć w siłę jako kraj niezależny i suwerenny, byśmy się mogli przyczynić coraz wydatniej do obrony pokoju, byśmy mogli coraz pełniej zaspakajać rosnące wciąż materialne i kulturalne potrzeby człowieka pracy. Do nas stosują się w najbardziej bezpośredni sposób znamienne słowa Towarzysza **Stalina**:

„Zapytują czasem — mówił Tow. Stalin — czy nie można zwolnić tempa, nieco powstrzymać ruchu. Nie, nie można towarzysze, nie można zwalniać tempa. Przeciwnie, w miarę możności należy je zwiększać... Zwolnić tempo, znaczy to pozostać w tyle. A ci, co pozostają w tyle są bici. A my nie chcemy być bici. Nie, nie chcemy".

Dzięki pomocy i współpracy z ZSRR możemy w pełni wykorzystać zasoby naszego kraju i talenty naszych robotników i inżynierów, możemy budować potężne huty, wielkie elektrownie, fabryki budowy maszyn, fabryki chemiczne, zapory wodne, dziesiątki i setki wielkich i największych przedsiębiorstw, które przekształcają nasz kraj i jego życie

Nasz przemysł wielki i średni osiągnie w tym roku produkcję przekraczającą poziom przedwojennego 1938 roku o 168 procent. Ilość zaś zatrudnionych robotników i pracowników wzrosła w tym roku o dalsze pół miliona osób, osiągając 5 milionów 200 tysięcy wobec 2 milionów 700 tysięcy osób w 1938 roku.

Solidarność, współpraca i pomoc wzajemna określają nasze stosunki z ZSRR. One to sprawiają, że nasi robotnicy, chłopi, inteligenci i młodzież, wyjeżdżający do ZSRR na naukę i praktykę, otrzymują tak serdeczną opiekę i pomoc. Dziesiątki delegacji o różnym składzie, w tej liczbie i szereg delegacji chłopskich, gościło już w ZSRR. Uczestnicy tych delegacji mówią ze wzruszeniem o życzliwości, jaka ich otaczała w Kraju Rad. Radzieccy stachanowcy przemysłu i rolnictwa, nowatorzy produkcji, naukowcy, inżynierowie i majstrowie, po bratersku dzielą się swymi doświadczeniami z naszymi pracownikami nie tylko u siebie, w radzieckich przedsiębiorstwach i instytucjach, ale chętnie przyjeżdżają do nas, do naszych zakładów pracy, by przekazać nam swe umiejętności i doświadczenia. Jest to żywy wyraz stosunków nowego typu, jakie łączą ZSRR z krajami demokracji ludowej.

Związek Radziecki spieszył nam z pomocą zawsze, ilekroć ta pomoc była nam potrzebna. **I dziś, gdy kraj nasz dotknięty jest posuchą, która dotkliwie daje się we znaki na odcinku aprowizacyjnym, wiemy, że z całą pewnością możemy liczyć na pomoc ZSRR.** (Gorące oklaski).

Umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego i narodowego frontu walki o pokój i Plan 6-letni – warunkiem przełamania trudności

Nasze budownictwo odbywa się w warunkach zaostrzającej się walki klasowej. Elementy kapitalistyczne, żerujące na naszych trudnościach wytężają wszystkie siły, by przeszkodzić w realizacji naszych planów gospodarczych, w rozwijaniu naszej rewolucji kulturalnej, w pomnażaniu dorobku narodu polskiego, w naszej walce o pokój.

Warunkiem przełamania przeżywanych przez nas trudności i zapewnienia dalszych osiągnięć jest przede wszystkim zespolenie wszystkich sił narodu pod kierownictwem klasy robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, jest umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego — podstawy naszej władzy ludowej, jest umocnienie frontu narodowego walki o pokój i Plan 6-letni. (Oklaski).

Wbrew machinacjom kułacko - spekulanckim, wbrew wrogiej agitacji, która usiłuje wbić klin między chłopa a robotnika, krzepnie w Polsce Ludowej sojusz robotniczo-chłopski. Rośnie poczucie obywatelskie wśród chłopów pracujących, rośnie zrozumienie, że wykonywanie zobowiązań wobec własnego państwa jest elementarnym, patriotycznym obowiązkiem.

Do walki o izolowanie wroga klasowego, o wytępienie obcych imperialistycznych agentur, szkodników gospodarczych i dywersantów mobilizujemy wszystkie patriotyczne siły narodu. Otuchę i siły do wzmożenia tej walki, do pogłębienia więzi z najszerszymi masami ludowymi, a przez to i umocnienia władzy ludowej, czerpać będziemy z niewysychającej krynicy rewolucyjnych tradycji polskiej klasy robotniczej oraz idei, tradycji i doświadczeń Wielkiego Października. (Oklaski).

Uczynimy wszystko by pokrzyżować ludobójcze plany imperialistów

Towarzysze!

34-ta rocznica Wielkiego Października jest przeglądem sił bojowych obozu pokoju, demokracji i socjalizmu na całym świecie. Liczniejsze i bardziej zahartowane, niż kiedykolwiek są dziś te siły. W pełni potwierdzają się słowa towarzysza **Stalina** wypowiedziane jeszcze przed ćwierćwieczem, że:

„Teraz nie można już traktować mas pracujących świata jako „ślepy tłum" błądzący w ciemnościach i pozbawiony perspektyw, albowiem Rewolucja Październikowa stała się dla nich gwiazdą przewodnią, która oświetla im drogę i daje perspektywy".
(Tom X str. 245).

Knują i spiskują ciemne siły imperializmu, usiłując ciągnąć ludzkość wstecz.

Narody zagrożone przez te ludobójcze plany stają do coraz czynniejszej walki, a w walce tej przyświeca im gwiazda przewodnia — kraj Wielkiego Października, kraj zwycięskiego socjalizmu — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

W swych hasłach na 34 Rocznicę Rewolucji WKP(b) wezwała wszystkich bojowników o pokój: **„Demaskujcie i zrywajcie agresywne plany imperialistów amerykańsko - angielskich. Nie dopuście do tego, by podżegacze wojenni omotali masy ludowe siecią kłamstw, by je oszukały i wciągnęły do nowej wojny światowej. Rozszerzajcie i umacniajcie międzynarodowy front bojowników o pokój".**

Hasło to wywołało najżywszy oddźwięk na całym świecie. Hasło to wywołało głęboki oddźwięk w naszym kraju. **Możemy zapewnić Wielką Partię Bolszewików, Partię Lenina i Stalina, że naród polski dołoży wszystkich sił dla umocnienia światowego frontu pokoju** (długotrwałe oklaski), **że uczynimy wszystko, by pokrzyżować ludobójcze plany imperialistów.** Uważamy, że sprawą naszej ambicji narodowej jest wzmóc wkład mas pracujących do walki o pokój — drogą spotęgowania naszych wysiłków w dziele wykonania naszych planów gospodarczych, drogą pogłębiania sojuszu robotniczo-chłopskiego i wzmocnienia sił naszego państwa ludowego (burzliwe oklaski).

Pierwszym warunkiem umocnienia pokoju i wykonania historycznych zadań, jakie stoją przed naszym narodem, jest dalsze pogłębianie przyjaźni, solidarności i współpracy ze Związkiem Radzieckim.

Towarzysz **Bierut** powiedział:

„Jednolitość i zgodność polityki ZSRR i państw demokracji ludowej na arenie międzynarodowej wynika ze zwycięstwa ideologii proletariackiej w tych krajach, wynika z zasadniczej zgodności ustrojowej tych państw, wynika właśnie z tego, że rządy tych państw wyrażają wolę swych narodów: zachowania i obrony pokoju. W tej polityce nie ma i nie może być żadnych momentów agresji czy zaborczości, żadnych momentów wrogości w stosunku do jakiegokolwiek narodu. Jest to polityka głęboko narodowa i zarazem głęboko internacjonalistyczna, jest to polityka wyrażająca pragnienie wielkiego budownictwa pokojowego, ale zarazem wyrażająca wolę umacniania obronności i bezpieczeństwa tych krajów".

Krzewienie uczuć najgłębszej przyjaźni do Związku Radzieckiego — to zarówno świadoma, wypływająca z jedynie słusznego rozumienia interesów narodu, polityka utrwalania naszej niepodległości, jak i wyraz postawy ideowej i nakazu moralnego polskich mas pracujących. Tak właśnie czuli robotnicy Fabryki Samochodów Osobowych na **Żeraniu**, rzucając wezwanie do współzawodnictwa pracy ku czci Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Tak czuli ci wszyscy robotnicy, chłopi i inteligenci, którzy podchwycili apel **Żerania** i dali krajowi milionowe oszczędności i zwiększoną produkcję, przyczyniając się do realizacji Planu 6-letniego — planu budowy podstaw socjalizmu w naszym kraju. (gorące oklaski).

Nasze pokolenie dźwiga na sobie niemały ciężar budowania nowego życia w walce ze spuścizną kilkuwiekowego zacofania, w walce ze złowrogimi zakusami imperializmu.

Ale nasze pokolenie, pokonywujące wytrwale przemijające trudności wzrostu i marszu naprzód może być też dumne ze swych osiągnięć. Może być dumne z tego, że wraz ze Związkiem Radzieckim, bierze czynny udział w kształtowaniu dziejów ludzkich na nowy sprawiedliwy ład, a także z tego, że wyprowadziło własną ojczyznę — Polskę na szeroki szlak rozkwitu i wielkości. (długotrwałe oklaski).

Zdołaliśmy zaś tego dokonać dlatego, że realizujemy dążenia i marzenia snute na przestrzeni wieków przez najlepszych Polaków — dlatego, że jesteśmy wierni bojowym tradycjom bohaterskiej polskiej klasy robotniczej, dlatego, że wzorem są dla nas ludzie radzieccy, których Partia Lenina - Stalina wychowała na nieprzejednanych bojowników wielkiej sprawy socjalizmu i pokoju — dlatego, że kroczymy drogą wytkniętą przez Wielki Październik.

W naszej wytrwałości i wierności tej jedynie słusznej drodze tkwi rękojmia naszych dalszych zwycięstw, tkwi zabezpieczenie szczęśliwego życia naszych dzieci. (burzliwe oklaski).

Będziemy więc, stojąc wiernie i niewzruszenie u boku naszego Wielkiego Przyjaciela — Związku Radzieckiego, czerpali w coraz większym stopniu z jego doświadczeń — w imię dalszego politycznego, gospodarczego i kulturalnego rozkwitu naszego kraju, w imię dobra naszego narodu i utrwalenia jego niepodległości.

Będziemy pogłębiali przyjaźń polsko-radziecką i zacieśniali braterską więź z WKP(b) — Wielką Partią Lenina-Stalina. (długotrwałe, gorące oklaski).

Będziemy umacniali zwartość szeregów, czujność rewolucyjną oraz jedność czynów i ducha naszej klasy robotniczej — przewodniej siły narodu, będziemy umacniali sojusz robotniczo - chłopski — podstawę naszego państwa ludowego — warunek wyrwania wsi polskiej z wielowiekowego zacofania, warunek wyrwania chwiejnych odłamów chłopstwa pracującego spod wpływu burżuazyjnej i kułackiej ideologii, spod wpływu reakcyjnej i wrogiej Polsce Ludowej części kleru.

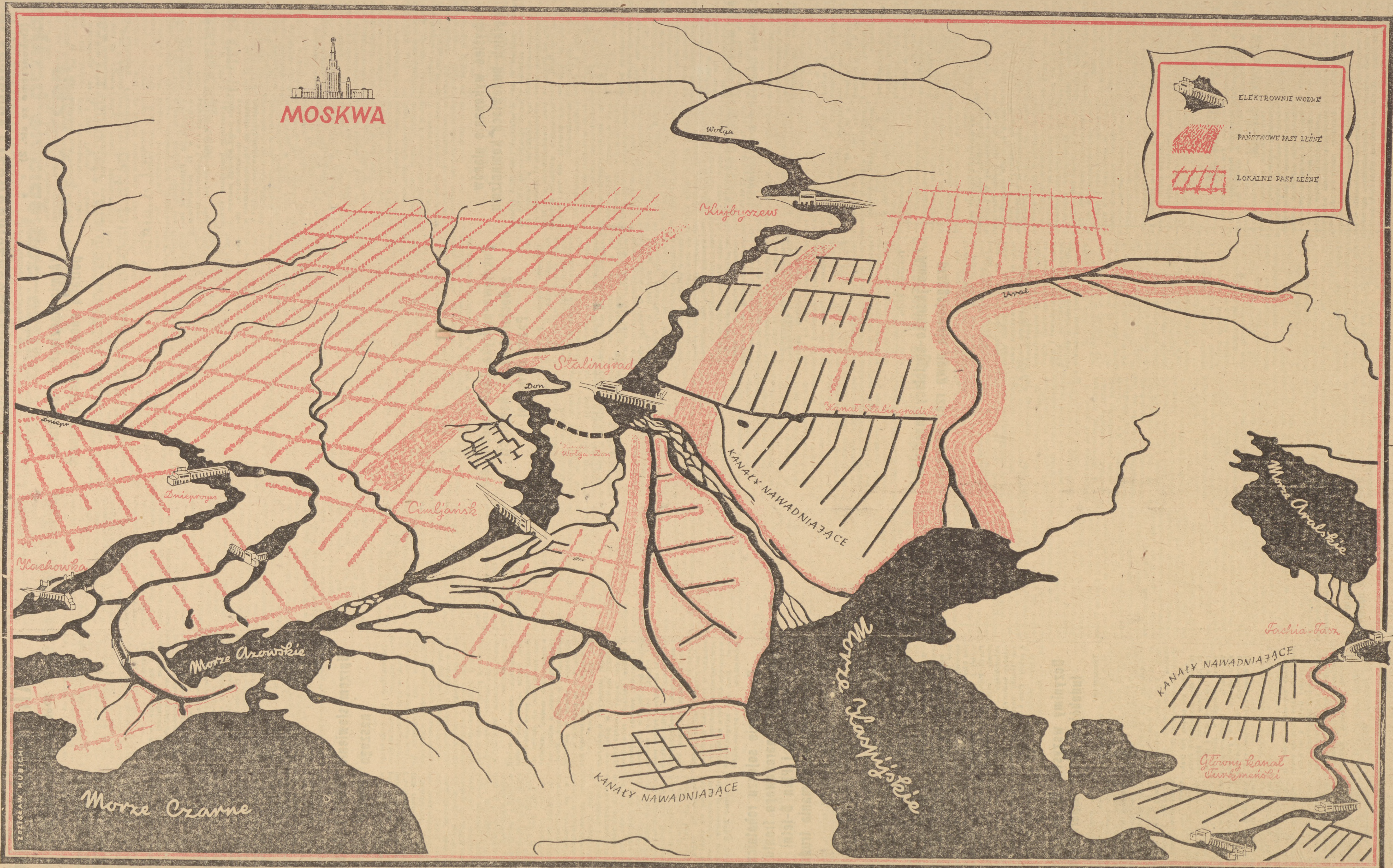
Będziemy pogłębiać więź władzy ludowej i jej organów z masami pracującymi miasta i wsi, umacniać z całym zdecydowaniem praworządność państwa ludowego, uaktywniać milionowe masy do walki o nieprzerwany marsz naprzód ku socjalizmowi. (długie, niemilknące oklaski).

Nie ma i nie będzie takich trudności i przeszkód w tym marszu, których nie zdołałby pokonać lud polski, idący drogą wskazaną przez Wielki Październik, walczący pod kierownictwem swej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego Towarzysza Bolesława Bieruta — pod owianym chwałą historycznych zwycięstw sztandarem Lenina i Stalina.

(Wszyscy wstają, długo nie milkną oklaski. Zebrani skandują Sta-lin, Bie-rut).

WYDAWCA: Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej. REDAGUJE: Komitet. Nakład RSW „Prasa" ADRES REDAKCJI: Warszawa, I Armii W. P. nr 11. TELEFON: Centrala 8-09-81, 6-26-81, 8-75-24: REDAKTOR NACZELNY: 8-76-61. Dział korespondentów i listów: 8-07-82. REDAKCJA NOCNA: 7-01-22, 8-56-94. Prenumerata i kolportaż PPK „Ruch". Oddział w Warszawie, ul. Srebrna 12. Centrala telefoniczna 8-04-20, 22, 23 . . . 30. Wpłaty za prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo-Telekomunikacyjne na konto PKO i 15205 oraz kasy PPK „Ruch" w Warszawie, ul. Srebrna 12,
4 5 6 Pl. Trzech Krzyży 16. Prenumerata miesięczna — zł 1.80. Kwartalna — zł 5.40 Administracja: Warszawa, ul. Wiejska 12, tel. 7-52-50, 90. Skład i druk Zakłady Graficzne „Domu Słowa Polskiego" Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, 2-B-44692

STALINOWSKI PLAN PRZEOBRAŻENIA PRZYRODY

W nieopalonym gmachu Teatru Wielkiego w Moskwie wiało przejmującym chłodem. Delegaci na VIII Zjazd Rad, w paltach, kożuchach i futrzanych czapach, z zapartym tchem słuchali Włodzimierza Lenina, który mówił o Państwowym Planie Elektryfikacji Rosji.

Zasłuchani w piękne przemówienie Lenina, delegaci zapomnieli o głodzie, o chłodzie, zapomnieli o krwawych bojach, jakie musiała jeszcze toczyć młoda Republika Rad z białogwardzistami i interwentami.

Na wielkiej mapie republiki zawieszonej nad sceną raz po raz zapalały się i gasły różnokolorowe światełka, wskazujące tereny przyszłych gigantów komunizmu.

Wielka wizja przyszłości, wieku szczęścia i dobrobytu nakreślona geniuszem leninowsko - stalinowskiej myśli porwała wszystkich obecnych.

Od tego czasu minęło 31 lat. Kraj Rad rozbłysnął blaskiem „lampek Iljicza", wyrosły wielkie budowle stalinowskich pięciolatek.

Naród radziecki pokonał bestię faszystowską, zaleczył swe rany i natchniony geniuszem stalinowskiej myśli wznosi rusztowanie wielkich budowli komunizmu.

Przed nami mapa tych wielkich budowli. Oto Moskwa, serce kraju radzieckiego, gdzie w rekordowo krótkim czasie, wyrósł na Leninowskich Wzgórzach wspaniały Pałac Nauki, Moskiewski Uniwersytet. Dzięki realizacji stalinowskiego planu przeobrażenia przyrody Moskwa stanie się portem pięciu mórz — Bałtyckiego, Białego, Czarnego, Azowskiego i Kaspijskiego.

Z Moskwy Wołgą popłyną statki do Kujbyszewa i Stalingradu, pracować będą tu największe siłownie wodne świata Kujbyszewska i Stalingradzka Elektrownia Wodna, powstaną tu największe zbiorniki wodne na świecie tzw. „Morze Kujbyszewskie" i „Morze Stalingradzkie", a Kanał Stalingradzki długości 600 km połączy Wołgę z rzeką Ural, całkowicie zelektryzowany system irygacyjny nawodni stepowe i pustynne obszary między obu rzekami równe 14 milionom ha.

Na południe od Stalingradu znajdzie swój początek kanał Wołga — Don, który połączy wszystkie morza europejskiej części ZSRR w jednolity system wodny, a Moskwę uczyni portem pięciu mórz.

Kanał Wołga — Don, wielka arteria komunikacyjna, oddany zostanie do użytku wiosną 1952 r., wraz z Cymlańskim Węzłem Wodnym i Elektrownią Cymlańską.

Wielki zbiornik wodny „Morze Cymlańskie" usprawni żeglugę na Donie, a potężna sieć kanałów irygacyjnych między Donem a rzekami Sal i Manycz nawodni i użyźni obszary stepowe równe 2.750.000 ha, na których wyrosną plantacje bawełny, winnice, ogrody, pastwiska dla koni i bydła.

Wiekowym przekleństwem ludów Azji Środkowej była pustynia Kara - Kum w Turkmenii, siedlisko lotnych piasków i niszczycielskich wiatrów „suchowiejów". Główny Kanał Turkmeński o długości 1100 km będzie najdłuższym kanałem świata, pozwoli on skierować burzliwe wody rzeki Amu-Darii na północ, w koryto żeglowne kanału.

Główny Kanał Turkmeński spełni dwa podstawowe zadania, stanie się on zbiornikiem dla nawodnienia 8 milionów 300 tysięcy ha pustyni i połączy Morze Kaspijskie z Aralskim w jeden szlak komunikacyjny. Na kanale wzniesione zostaną również trzy elektrownie wodne — pierwsze na Amu - Darii pod Tachia - Tao, druga u początku koryta dawnej rzeki Uzboju, trzeci u końca koryta tej rzeki.

Tak pustynia Kara - Kum zamieni się w wielką bazę pastwiskową, a słoneczne obszary Turkmenii zakwitną ogrodami podzwrotnikowymi z palmami, cytrynami, pomarańczami z drzewami kauczukowymi, goździkowymi, z krzewami cynamonowymi — bambusami, wyrosną tu również eukaliptusy, granaty, migdały, mandarynki, figi i oliwki, powstaną wielkie plantacje bawełny, herbaty, ryżu i cytrusów.

„W stepowych rejonach Ukrainy i Krymu przeciętnie co trzeci rok bywa posucha. W takich latach giną zasiewy, lecz w latach obfitujących w opady mamy wspaniałe plony. Klimat stepów południowo - ukraińskich sprzyja rozwojowi roślin, brak tu tylko jednego — wody" [1].

Lecz wkrótce będzie już woda, bo powstaną potężne kanały Południowo-Ukraiński i Północno - Krymski. Nawodnione 3,2 miliona hektarów, już od 1956 r. będą dawać obfite plony, zakwitnie pszenica i winna latorośl, bezużyteczne dawniej stepy dadzą rocznie 7 milionów ton zboża. Północny Krym zamieni się w wielki i urodzajny ogród owocowy.

Wielkie budowle komunizmu uzupełnią jeszcze potężne ochronne pasy leśne, które powstaną w niezmierzonych stepowych obszarach europejskiej części ZSRR między rzekami Dniepr, Don, Doniec, Wołga i Ural.

Pasy leśne wstrzymają suche wiatry, dmące z pustyń Azji Środkowej, zamienią suchy klimat stepowy na obszary wilgotne. Takie pasy leśne powstaną również na polach sowchozów i kołchozów.

Wielkie budowle komunizmu, służące sprawie dobrobytu i pokoju milionów ludzi radzieckich to symbol potęgi geniuszu ludzkiego, któremu ustrój socjalistyczny dał możność przeobrażania potężnych i niezbadanych sił przyrody i oddawania ich na służbę ludzkości.

Wielkie budowle komunizmu, to sukces nie tylko ludów Związku Radzieckiego, lecz sukces całego światowego obozu pokoju i postępu.

Im szybciej rosną budowle komunizmu, tym mocniejszy i potężniejszy jest obóz walki o pokój i socjalizm, któremu przewodzi Wielki Związek Radziecki i jego genialny Wódz — Stalin.

---

[1]) pisze wiceprezydent Akademii Nauk Ukraińskiej SRR prof. Pogrebniak.